

Darīsim KOPĀ!

№7(35), jūlijs 2011

CIK MAKSĀ JUMTA LABOŠANA?

**TAISNĪBA UN TIKAI TAISNĪBA
NO PLAŠI PAZĪSTAMA EKSPERTA 5. lpp.**

**TAUPĀM UZ ZĀLES PĻAUŠANAS RĒKINA:
DAĻAI MĀJU IZDEVĪGĀK BŪTU ATTEIKTIES
NO SĒTNIKA PAKALPOJUMIEM, PASŪTOT
TOS SPECIALIZĒTAJĀS FIRMĀS 12 lpp.**

Svarīgākais par māju apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem

DZĪVOKLIS AR PIEDEVU

**PĒC PĀRCELŠANĀS
CILVĒKIEM ATKLĀJĀS
ŠOKĒJOŠS FAKTS –**

**VIŅI BIJA
MANTOJUŠI
IEPRIEKŠĒJO
SAIMNIEKU
PARĀDUS**

4. lpp.

ANDRIS AMERIKS:

**„Rīgas uzdevums ir
saglabāt pieejamus
tarifus”**

6.-7. lpp.

**AKČU SABIEDRĪBA
RĪGAS SILTUMS**

Sekoiet ziņām mūsu interneta lappusē www.kopaa.lv

KAS NOTIKS AR CENĀM?

DZĪVOKĻU CENAS JAUNBŪVĒS CEĻAS, BET SĒRIJVEIDA NAMOS GATAVOJAS KRISTIES

Kas Latvijā notiek ar mājokļu cenām? Pirmo reizi vairāku gadu laikā uz šo jautājumu viennozīmīgi atbildēt nav iespējams. Eksperti ziņo, ka nekustamā īpašuma tirgus sadalījies divās daļās: pirmā interesē ārvalstu investorus, otrā paliek vietējiem pircējiem.

Ārzemnieki, it īpaši Krievijas iedzīvotāji, lūkojas pēc dzīvokļiem un mājām elitāro mājokļu segmentā. Šā iemesla dēļ kvadrātmetra cena jaunajos namos turpina pakāpeniski augt. Savukārt vietējie iedzīvotāji, kas sakrājuši naudu dzīvokļa iegādei, apmierinās ar sērijveida mājām. Aktivitāte šajā tirgus daļā nav liela, tāpēc kvadrātmetra cena nedaudz svārstās robežās no 550 līdz 580 eiro.

Runājot par tipveida dzīvokļiem, eksperti teic, ka to cena pie atzīmes 550 eiro par kvadrātmetru ir izlīdzinājusies jau pagājušā gada pavasarī. Pircēju te ir aptuveni tikpat daudz kā pārdevēju, bet aktivitāti nekustamā īpašuma pirkšanas un pārdošanas tirgū rāda tikai aptuveni 3% Latvijas iedzīvotāju. Tas ir maz, bet tāda situācija saglabājas jau trešo gadu.

Tomēr interesanti, ka aizvadītajā ceturksnī darījumu skaits šajā sektorā samazinājās. Pēc Zemesgrāmatas datiem, 2011. gada aprīlī fiksēts lielākais šogad veikto darījumu skaits – 435, maijā noslēgti tikai 267 līgumi, bet jūnijā tirgus kritās līdz rekordzemam rādītājam – 82 darījumi!

Tas skaidrojams ar diviem faktoriem: pirmkārt, samazinājies pircēju skaits, jo cilvēki nejutās pārliecināti par rītdienu un tāpēc nestrādāja uzkrājumus investēt mājokļos, otrkārt, samazinājies kvalitāte, izremontētu dzīvokļu piedāvājums. Cilvēki, kuriem ir nauda, gluži vienkārši gaida, kad mājokļu cenas kritīsies.

Nedaudz citādi ir ar elitārajiem mājokļiem. Šeit noteikumus diktē pārde-

vēji. Imigrācijas likums joprojām dod ārvalstniekiem, kas Latvijā iegādājas nekustamo īpašumu, tiesības iegūt uzturēšanās atļauju, tāpēc interese par labiem un dārgiem dzīvokļiem ir samērā liela.

Līdz vasaras vidum Pilsnības un migrācijas lietu departaments no ārvalstu investoriem bija saņēmis vairāk nekā 400 pieteikumu uzturēšanās atļaujas saņemšanai, tai skaitā 285 pieteikumi bija saistīti ar uzturēšanās atļaujas iegūšanu sakarā ar nekustamā īpašuma iegādi. Rudens pusē gaidāms otrs uzturēšanās atļauju pieprasījumu vilnis – no cilvēkiem, kas nekustamo īpašumu nopirkuši vasarā.

Kopējais investīciju apjoms nekustamajā īpašumā kopš 2010. gada jūlija ir sasniedzis 77 miljonus dolāru. Lielākā daļa šīs naudas novirzīta uz Rīgas un Jūrmalas biznesa klases mājokļu tirgu (vairāk nekā puse visu nopirkto objektu). Jau šobrīd Latvijā izjūtams tādu mājokļu deficīts, un tas jau novedis pie cenu kāpuma – objekti vidēji ir sadārdzinājušies par 15% un ir pamats domāt, ka līdz gada beigām tie kļūs vēl par 5–10% dārgāki. Vidējā cena par kvadrātmetru elitārā jaunbūvē vai apartamentos Rīgas centrā jūnijā beigās bija no 1800 līdz 3000 eiro, bet Jūrmalā – no 2500 līdz 6000 eiro. **K**

PARĀDNIKI ZEM LUPAS

Latvijas Komerčbanku asociācija (LKBA) iecerējusi sadarbībā ar dažādiem pakalpojumu sniedzējiem izveidot sistēmu, kurā tiktu apkopota informācija par nodokļu un komunālo maksājumu parādiem. Par to paziņojis asociācijas prezidents Mārtiņš Bičevskis.

Asociācija vēlas sadarboties arī ar pašvaldībām, lai apkopotu informāciju par nekustamā īpašuma nemaksātājiem un to kombinētu ar valsts informāciju par nodokļu nemaksātājiem. Bankieri uzskata, ka tas veidotu stabilu, uzticama informācijas bāzi, kas ļautu atšķirt un dot iespējas tiem cilvēkiem, kuri sedz savas saistības, no tiem, kuri to negrib un nedara.

Lai izveidotu parādnieku datu bāzi, vispirms nepieciešama ļoti rūpīga un plaša tiesiskā analīze, lai izpētītu, kādi ir tiesiskie un juridiskie šķēršļi šādas informācijas atklāšanai un kādi grozījumi nepieciešami likumdošanā, lai šo informāciju varētu apkopot un izmantot. „Tā noteikti nav informācija, kurai jāmētājas katrā pastkastē, bet, ja cilvēks vērsas pēc pakalpojuma, kas saistīts ar viņa kredītriska novērtējumu, šādai informācijai ir jābūt pieejamai,” sacīja Bičevskis.

Uz jautājumu, kas varētu uzturēt jauno sistēmu, Bičevskis norādīja, ka Latvijā tāpat par visu maksā bankas: „Nodokļu maksātāji par to neko nemaksās. Meklēsim jaunu risinājumu un vienosimies ar valdību par tiesisko regulējumu, lai šo informāciju apkopotu.”

Iznāk, ka ļoti drīz bankas iegūs mūsu datus, tai skaitā par parādiem, kas tieši uz tām neattiecas. Latvijas iedzīvotāji aizvien vairāk nonāk finanšu struktūru kontrolē, un šo kontroles formu var dēvēt par informatīvo verdzību. Paraudzīsimies, kā uz banku iniciatīvu atbildēs Datu valsts inspekcija... **K**

**GRAFITI
NOŅEMŠANA
,
AIZSARDZĪBA
NO GRAFITI
KRĀSOŠANA**

SIA «GRAFITI PLUS»

Mob. tālr. 27049620 grafitiplus@rigaa.lv
Lāčplēša iela 24, Rīga www.grafitiplus.lv

- ✓ No 1. jūlija Latvijā ir spēkā akcīzes nodoklis gāzei (piedevām vēl PVN likme paaugstināta no 12% līdz **22%**).
- ✓ Akcīzes nodoklis **12 latu** apmērā par 1000 kubikmetriem tiks piemērots dabasgāzei, ko mājāsaimniecībās lieto gāzes plītim un apkures katliem, kā arī elektroenerģijas ražošanai.
- ✓ Cena kubikmetram dabasgāzes, ko lieto gāzes plītim, pieaugs no 48 līdz **55 santīmiem** (1 santīma pieaugumu radīs pašas gāzes cenas celšanās, 6 santīmu – nodokļu pieaugums).
- ✓ Gāzes tarifs gāzes apkures katliem pieaugs no 29 līdz **34 santīmiem** par kubikmetru (1 santīma pieaugumu radīs pašas gāzes cenas celšanās, 4 santīmu – nodokļu pieaugums).

KO MUMS SOLA ZIEMA? SPECIĀLISTI PROGNOZĒ SILTUMENERĢIJAS TARIFA 20% PIEAUGUMU

Latvijas pašvaldības ziņo, ka pagājušajā apkures sezonā iedzīvotāju parāds par siltumu ir dubultojies. Pēc datiem, kas saņemti no 70 pilsētu un novadu vadītājiem, iedzīvotāji par piegādāto siltumenerģiju nav samaksājuši 40 miljonus latu. Pieskaitīsim vēl dažus desmitus pašvaldību, kuras nepiedalījās aptaujā, un iegūsim parāda reālo summu – 50–60 miljonus latu.

Gaidāmā apkures sezonā situācija kārtējo reizi kļūs sliktāka. No šā gada 1. jūlija ar valdības lēmumu ieviests akcīzes nodoklis dabasgāzei. Tikai tas vien par 4–6% sadārdzinās siltumenerģiju, kuras ieguvei izmanto gāzi.

Latvijas Pašvaldību savienība (LPS) uzskata, ka jaunais tarifa kāpums apdraud valsts iedzīvotāju labklājību. LPS eksperti enerģētikas jautājumos brīdina, ka dzīvokļu īpašnieku parādi turpinās augt, bet tas savukārt rada draudus siltumražotāju darbībai. Hroniski nesaņemot naudu par piegādāto siltumu, uzņēmumi nevar laikus iepirkt kurināmo, veikt tiklu remontu utt. LPS pieļauj, ka apkures sezona šogad daudzās vietās varētu sākties ar novēlošanos.

Pašvaldību vadītāji vērsušies valdībā un parlamentā ar prasību vēlreiz pārskatīt nepieciešamību ieviest akcīzes nodokli gāzei (princīpā ES nepieprasīja steigties ar jauno nodokli, varēja arī nogaidīt līdz 2014. gadam). Atceļot akcīzi, politiķi būtu glābuši valsti no tālākas grimšanas nabadzībā.

Bet tā kā cerības uz valsts budžeta apetītes mazināšanos ir vājas, LPS aicina Ministru kabinetu palīdzēt siltumražotājiem ar kredītiem kurināmā iegādei. Tas garantētu visām Latvijas pilsētām un ciemiem savlaicīgu apkures sezonas sākumu.

Ļoti svarīgi, uzskata LPS, par nākamā ziemu sākt rūpēties jau tagad, vasarā. Bet, lai kādi būtu mūsu valdības lēmumi, no siltuma cenas turpmāka

kāpuma neizvairīties. Tarifa pieaugums galvenokārt saistīts ar gāzes iepirkuma cenas celšanos.

Pavasārī sarunās ar zilā kurināmā piegādātāju Gazprom Latvija panāca gāzes cenas atlaidi 15% apmērā, taču jau pēc dažām dienām politiķi pavēstīja, ka visu Krievijas doto atlaidi „apēdis” jaunais akcīzes nodoklis.

Tā kā iedzīvotāji no Gazprom piekāpšanās neieguva, uzņēmums lika saprast, ka turpmāk uz atlaidēm Latvija var necerēt. Bet, jo dārgāka gāze, jo dārgāks siltums. Latvijas Pašvaldību savienībā uzskata, ka nākamajā ziemā tarifs augs par 15–20%. Tas nozīmē, ka par apkuri mēs maksāsim jau par 70% vairāk nekā 2009. gadā. **K**

Ar “Būvniecības ABC” Klienta karti
Vienmēr lētāk!

Būvniecības ABC
KLIENTA KARTE

“Būvniecības ABC” lielveikali
Rīgā, Pērnavas ielā 27/29, t. 67313322, Mīkusalas ielā 93, t. 67804660
Darba laiki: darba dienās 8.30 – 19.30,
sestdienās 9.00 – 17.00, svētdienās 9.00 – 15.00
www.buvniecibas-abc.lv

www.sagdiana.lv

Sagdiana

MĒBELES

JAUNAS UN MAZLIETOTAS
no Zviedrijas un citām valstīm

1001 kombinācija
mājai
un ofisam

10,- www.sagdiana.lv

Rīga, Kroņu iela 23b, ☎ 67161617, 29692317

Pastāstiet arī jūs ko labu par savu māju!

Rakstiet uz e-pastu info@kopaa.lv, zvaniet pa tālruni 20370208

TĀDS, LŪK, IR MŪSU JĀNIS!

LASĪTĀJI AICINA CIENĪT SĒTNIEKA DARBU

„Jau sen vēlējos uzrakstīt par mūsu sētnieku, bet kaut kā nav sanācis! Beidzot tomēr esmu saņēmusies un rakstu jums. Dzīvoju Latgalē, Preiļos. Prese maz uzmanības pievērš mūsu skaistajam novadam, bet te ir tik daudz gudru, labu un strādīgu cilvēku.

Dzīvot Latgalē, maigi izsakoties, nav viegli, daudzi cilvēki šajā grūtajā laikā pat nedzīvo, bet tikai cenšas izdzīvot. Tomēr, par spīti visam, latgalieši ir un paliek labsirdīgi un atsaucīgi, bet galvenais – pacietīgi! Par vienu no šiem apbrīnojamiem cilvēkiem vēlos pastāstīt visiem.

Mūsu mājā Celtnieku ielā jau ilgus gadus par sētnieku strādā Jānis Gžibovskis. Mūsu rajonu bez Jāņa nevar pat iedomāties. No rīta izej no mājas, bet viņš jau visu uzkopis un noguris atpūšas uz soliņa. Parasti apsēžos viņam blakus, sasveicināties, aprunāties par laiku un viņa grūto darbu. Viņš pastāsta, ko jau paguvjis izdarīt un kas vēl jāizdara līdz vakaram. Skatos uz šo nepavisam vairs ne jauno un pēc skata nepavisam ne brašo vīru un brīnos, kur viņš smeļas

tādu enerģiju un darbaspējas! Viņš man atgādina manu

vecotēvu. Tikpat maigs skatiens un kautrīgs smaids, vienmēr tikpat laipns un pretimnākošs.

Jāņa aprūpei uzticētā teritorija nav nekāda mazā. Visu dienu mūsu sētnieks kaut ko berž un slauka, vāc zāli un stiepj grūžus. Mūsu ielā vienmēr

valda tīrība un kārtība. Domāju, ka redzot, cik godprātīgi strādā mūsu sētnieks, cilvēkiem vienkārši neceļas roka kaut ko piemēslot. Mēs visi cienām Jāni un lepojamies ar to, ka mums ir tik lielisks sētnieks!

Nekad neesmu runājusi ar Jāni par viņa algu, bet pieļauju, ka tā nav necik liela. Skatoties uz viņu, tā vien gribas pateikt ko uzmundrinošu un pretī ieraudzīt viņa kautro, it kā vainīgo smaidu. Tādos brīžos šķiet, ka Jānis zina ko tādu, ko visi pārējie nezina, un ka viņam piemīt apbrīnojama dzīves gudrība.

Droši vien visiem dzīves vietā ir savs sētnieks, bet vai cilvēki kādreiz ir paaugstinājušies, cik viegls vai grūts ir viņu darbs? Vai arī – kas par cilvēku ir viņu sētnieks? Arī es neko nezinau par Jāņa personisko dzīvi, zinu tikai to, ka viņš ir labs cilvēks. Aicinu visus uzmanīgāk paraudzīties uz saviem sētniekiem un, no rīta izejot no mājas, uzsmaidīt viņiem un novēlēt labu dienu. Mēs nekad neiedomājamies, ka tieši uz tādiem cilvēkiem turas mūsu pasaule, no viņiem ir atkarīga mūsu skaistās apkārtnes tīrība. Mēs uztveram viņu darbu kā pašu par sevi saprotamu un aizmirstam, ka aiz tā visa stāv konkrēts cilvēks, pret kuru mums vajag just cieņu un pateicību.

Ļoti lūdzu jūs uzrakstīt par Jāni Gžibovski un pat nosūtīt viņa fotogrāfiju. Tāds, lūk, ir mūsu Jānis!”

Nadežda Afanasjeva ar ģimeni, Preiļi

LAI VISIEM BŪTU TĀDS KAIMIŅŠ

„Mūsu ģimene dzīvo Jūrmalā, Jasmiņu ielā, kas atrodas starp Bulduriem un Lielupi. Tikai nedomāriet, ka mēs dzīvojam lepnā savrupnamā, nē, mūsu ielā ir vairākas visparastākās piecstāvu mājas. Par vienu no tām gribu pastāstīt.

Šajā mājā dzīvo mākslinieks Aleksandrs. Viņš vairs nav gados jauns, bet ļoti aktīvs. Pavasaros Aleksandrs ķeras pie greznas puķu dobes ierīkošanas pie savas mājas logiem. Viņš rūpīgi izravē nezāles un sastāda kaut kādas sūnas un sukulentus. Tā pie standarta piecstāvu mājas parādās zaļš paklājs, kuru varētu apskaut jebkura pils.

Puķes dobē veido smalkus rakstus. Pati esmu dārzniece un zinu, kādu darbu

tas prasa. Daudzu Jūrmalas māju īpašnieki maksātu lielu naudu, lai dabūtu tādu rotu pie savas mājas, bet Aleksandrs to pats savā pagalmā veido pilnīgi par velti, sagādājot prieku visiem garāmgājējiem, kas redz šo brīnumu. Protams, visi šā apbrīnojamā un pacietīgā cilvēka kaimiņi arī priecājas.

Būtu mums vairāk tādu cilvēku kā Aleksandrs! Tad mūsu māju pagalmi pārvērstos par dārziem. Skatoties uz viņa veikumu, nav iespējams sēdēt un gaidīt, kad kāds atnāks un labiekārtos tavas mājas zaļo zonu, labāk ir pašam ķerties pie darba. Mēs ar kaimiņiem arī nolēmām iegādāties un iestādīt puķes. Tādu skaistumu kā pie Aleksandra mājas gan mums neizdevās radīt, bet tagad arī mūsu piecstāvu mājas iemītniekiem nav jākaunas par savu zaļo zonu”.

Nelliņa Akmentiņa, Jūrmala

KUR VAR DABŪT AVĪZI?

- Rīgas namu apsaimniekotājs
- Kurzemes namu apsaimniekotājs
- Rīgas namu pārvaldnieka filiālēs:
- Vecmīlgrāvis
- Rīgas centra apsaimniekotājs
- Pļavnieku nami
- Avota nami
- Krasta nami
- Ķengaraga nami
- Daugavas nami
- Juglas nami
- Purvciema nami
- Valdemāra nami
- Mežciema namsaimnieks
- Kā arī:
- Rīgas apsaimniekotāju asociācija, Lāčplēša ielā 24 – 408, Rīgā
- Bijušā Vidzemes priekšpilsētas izpilddirekcijā

- Tirdzniecības centrā „EKSI” – SIA „Ra&Riss”, Katlakalna ielā 5, Pļavniekos, Rīga
- Lielveikalos „Būvniecības ABC”:
- Pērnavas ielā 27/29, Rīgā
- Mūkusalas ielā 93, Rīgā
- SIA „Akvedukts” mazumtirdzniecības veikals – „Akvedukti”, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads
- Veikalos „Mežam un Dārzam”:
- Kalnciema ielā 17a, Rīga
- Brīvības gatve 350a, Rīga

- Filiāļu tīkls „SPECS”:
- Gulbenes ielā 4, Alūksnē
- Raiņa ielā 56, Balvos
- Gaitnieku ielā 12, Gulbenē
- Kronvalda ielā 3a, Jelgavā
- Zemnieku ielā 32, Liepājā
- Poruka ielā 2a, Madonā
- SIA „Sagdiana”, mēbeles veikals, Kronu ielā 23b, Rīga

Pēc nākamā «Darīsim kopā!» numura jautāriet 18. augustā

Ra&Riss
veikals-noliktava

MĒBELES PAR PIEEJAMĀM ĢENĀM

- ✓ sekcijas
- ✓ skapji
- ✓ guļamistabas
- ✓ virtuves
- ✓ dīvāni (no Ls90)

Rīga, Pļavnieki
Katlakalna 13
tirdzniecības centrs **EKSI**
5. ieeja no rampas

www.rariss.lv tlr.: 67109076
STRĀDĀJAM BEZ BRĪVDIENĀM

VANNA VANNĀ

TIKAI 2 STUNDĀS!
piegāde, uzstādīšana,
5 gadi garantija
RAŽOTS LATVIJĀ
10 GADU PIEREDZE

☎ 67243324, 26310088
www.vannavanna.lv

VESELĪBAS CENTRĀ

Rīga,
Lāčplēša iela 24,
korp. B

IZNOMĀ TELPAS

+ PRIVĀTPRAKSEI
+ MEDICĪNAS IESTĀDEI

Tālrunis:
29720081

Avīze «Darīsim kopā!»

Izdevējs:
SIA «EGO projekts»
Reģistrācijas numurs: 000703294
Telefons: 20042031
Reklāmas nodaļa: 28681192
<http://www.kopaa.lv>
E-pasts: info@kopaa.lv
Rīga, Lāčplēša iela 24, LV-1011
Iznāk sadarbībā ar Rīgas Apsaimniekotāju Asociāciju
Iespējamais: SIA «Poligrāfijas grupa Mūkusalā»

Darīsim KOPĀ!

Tirāža: 20 000

VILTĪGAIS PARĀDS PAR GĀZI

**PĀRCEĻOTIES UZ JAUNU DZĪVOKLI,
MANTOJUMĀ NO IEPRIEKŠĒJIEM IEMĪTNIEKIEM
VAR SAŅEMT NESAMAKSĀTUS RĒKINUS**

Ilona MILLERE

Mūsu lasītāja Enrika A. jau vairākus gadus mēģina rast kopēju valodu ar uzņēmumu *Latvijas gāze*. Nelaime tā, ka viņa nesāņem gāzi, ciešot cita cilvēka parādu dēļ.

Darvas karote medus mucā

Varētu domāt, ka tā ir vienkārši neįēdīgu apstākļu sagādāšanās, bet patiesībā līdzīgā situācijā var nokļūt jebkurš cilvēks, nopērkot, apmainot vai saņemot no pašvaldības dzīvokli, kurā iepriekš mitinājies cita ģimene.

– 2008. gadā Rīgas dome man piešķīra dzīvokli Līksnas ielā, – stāsta Enrika, kura ļoti sāpīgi pārdzīvo radušos situāciju. – Protams, ļoti nopriecājos, ka pienākusi mana rinda, un nekavējoties pārcēlos uz jauno mājokli.

Nepatikšanas ar gāzi Enrikai sākās burtiski dažas dienas pēc pārcelšanās. Viņa saņēma paziņojumu, ka iepriekšējais pašvaldības dzīvokļa iemītnieks palicis parādā par gāzi. Viņš bija vecs, slimīgs cilvēks un mūsu aprakstītajā laikā jau atdusējās vienā no Rīgas kapsētām.

– Skaidrs, ka formāli *Latvijas gāzei* nebija no kā prasīt naudu, – nopūšas sieviete, – parādnieks taču jau bija aizsaulē.

Tomēr uzņēmums pat nedomāja norakstīt pašvaldības dzīvokļa parādu. Enrikai bez aplinkiem tika paziņots, ka gāzi turpmāk būs iespējams saņemt tikai tad, kad būs samaksāts parāds.

Pagaidu risinājums

Divas nedēļas pēc sievietes iemītnāšanās ilgi gaidītajā pašvaldības dzīvoklī pie viņas ieradās *Latvijas gāzes* darbinieki, noņēma gāzes skaitītāju un noslēdza zilā kurināmā padevi.

Enrika uzreiz lika nelūgtajiem viesiem saprast, ka pat negrasās maksāt par svešiem grēkiem. Savukārt *Latvijas gāzes* pārstāvji skaidri un gaiši paziņoja: kamēr dzīvoklim būs parāds, gāzes padeve netiks atjaunota.

– Ar to mūsu saruna beidzās, jo es virtuvē uzstādīju elektrisko plīti, – stāsta sieviete.

Tobrīd elektriskā plīts bija labs risinājums, bet pagājušā gada beigās kļuva zināms, ka *Latvenergo* pakalpojumu

cena pieaugs, un Enrika saprata, ka iekļuvusi dubultslazdā. Tagad viņa bija izvēles priekšā – vai nu samaksāt svešo rēķinu, vai arī ievērojami pārmaksāt par elektrību.

Ultimāts

Visu cieņu sievietei – viņa izvēlējās trešo variantu un nolēma cīnīties par savu taisnību:

– Tā kā uzskatu, ka prasība samaksāt dzīvokļa iepriekšējā saimnieka parādu pārkāpj manas tiesības, sāku saraksti ar *Latvijas gāzi*. Diemžēl uzņēmums nebija gatavs dialogam. Sākotnēji uz visām manām vēstulēm un telefona zvaniem atbilde bija prasība sagādāt dažādas izziņas, bet pēc tam strikti tika paziņots: kamēr nebūs samaksāts parāds, nebūs arī gāzes.

Apjukumā sieviete vērsās mūsu redakcijā, jo ticēja, ka žurnālists no monopoluzņēmuma varētu saņemt pilnīgāku skaidrojumu nekā parasts iedzīvotājs.

Tā arī bija – *Latvijas gāzes* pārstāve Sandra Ādamsons laipni komentēja situāciju.

– Vispirmām kārtām gribu norādīt, – viņa sacīja, – ka *Latvijas gāze* nekad nav pieprasījusi, lai Enrika A. maksātu par gāzi, kuru nav lietojusi.

No sacītā it kā izriet, ka uzņēmums ir gatavs mierizlīgumam. Diemžēl priecāties būtu pārāgri.

Līgumā pakalpojums ir, īstenībā nav

Pēc uzņēmuma datiem, gāzes padeve Enrikas dzīvoklim atslēgta 2008. gada 18. aprīlī. Tad mūsu lasītāja jau vairākas dienas bija nodzīvojuši Līksnas ielas mājā. Skaidrs, ka tik īsā laikā viņa nekādi nevarēja nosvilināt gāzi par 136 latiem, bet ne jau par to ir runa.

– Aktu par gāzes piegādes pārtraukšanu parakstīja pati Enrika, – saka Sandra Ādamsons. – Tai pašā 2008. gadā viņa rakstiski informēja mūs, ka

„Pašvaldība man piešķīra dzīvokli ar gāzi, – uzstāj Enrika, – īres līgumā šis pakalpojums ir ierakstīts, bet patiesībā man liegts to izmantot”.

turpmāk gāzes plīti nelietos un tāpēc jaunu līgumu par gāzes piegādi ar mūsu uzņēmumu neslēgs. Taču jau 2010. gadā viņa lūdza atjaunot gāzes padevi dzīvoklī.

Gāzes uzņēmuma skatījumā viss ir ļoti vienkārši, tāpēc Enrike saņēma atteikumu: „Nemot vērā faktu, ka par dzīvoklim agrāk piegādāto gāzi joprojām nav saņemta maksa, *Latvijas gāzei* nav likumiska pienākuma atjaunot pakalpojumu.”

Uzņēmums stingri turas pie šāda principa un viedokli mainīt negrasās. Bet mums jau nu ir skaidrs, ka pašvaldības dzīvokļa iemītniece ir nostādīta absurdā situācijā.

– Pašvaldība man piešķīra dzīvokli ar gāzi, – uzstāj Enrika, – īres līgumā šis pakalpojums ir ierakstīts, bet patiesībā man liegts to izmantot. Mani aplinkus mudina samaksāt par cita cilvēka izmantotu pakalpojumu. Piedevām es esmu tikai dzīvokļa īniece un nevaru atbildēt par iepriekšējo īniece parādēm. Bet tieši mani ir padarījuši par noslēguma posmu šajā ķēdē un jau gadu kā dzenā no kabineta uz kabinetu. Ne reizi ne no viena neesmu dzirdējusi konkrētu padomu, visi tikai skandina: „Parādu nāksies samaksāt!” Bet kas atbildēs par man sagādātajām neērtībām un finansiālajiem zaudējumiem?

Ar parādu labāk nepirkt

Skaidrs, ka *Latvijas gāze* nepieņems. Sandra Ādamsons teic, ka neviens likums neuzliek uzņēmumam

pienākumu piegādāt gāzi dzīvoklim ar parādu:

– Mūsu darbu regulē Enerģētikas likums un likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”. Lai visiem mūsu pakalpojuma saņēmējiem nodrošinātu ekonomiski pamatotu piegādātās gāzes cenu, *Latvijas gāzei* ir tiesības neatjaunot gāzes padevi parādā palikušam objektam.

Šai kontekstā uzņēmumam ir pilnīgi vienalga, kad radies parāds par pakalpojumu un kas pie tā vainīgs – dzīvokļa tagadējais vai iepriekšējais iemītnieks. Gāzi atslēdz nevis cilvēkam, bet objektam! Iznāk, ka jebkurš no mums var kļūt par īniece vai saimnieku dzīvoklim, kam ir parāds par gāzi.

– Jā, – apstiprina Sandra Ādamsons, – tāpēc, iegādājoties dzīvokli, pircējam vajag pārliecināties, vai iepriekšējie iemītnieki ir norēķinājušies par komunālajiem pakalpojumiem.

Gribētos gan pastrīdēties ar *Latvijas gāzes* pārstāvi. Pērkot dzīvokli, cilvēkam ir iespējams pārbaudīt informāciju par komunālajiem maksājumiem. Ja objekta iepriekšējais īpašnieks par gāzi nav maksājis, no tāda dzīvokļa pirkšanas vienmēr var atteikties.

Bet ko darīt Enrikas gadījumā? Sieviete dzīvokli ir izīrējusi Rīgas dome, un viņai nebija ne tiesību, ne īpašu iespēju pārbaudīt, kādi parādi tam skaitās.

Kā rīkoties īrniekiem?

Izeja tomēr ir.

– Šai gadījumā saskaņā ar likumu „Par dzīvokļa īpašumu” un Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumiem vecais parāds ir jāsamaksā dzīvokļa īpašniekam, – apliecina uzņēmumā *Latvijas gāze*.

Dzīvokļa īpašniece ir Rīgas dome. Pašvaldība ir noslēgusi ar Enriku īres līgumu par dzīvokli ar gāzi, tāpat tieši domei ir jānodrošina īniecei šis pakalpojums, samaksājot iepriekšējā iemītnieka iekrāto parādu.

Latvijas gāzes pārstāvji apstiprināja, ka dažkārt dome tiešām tā rīkojoties, bet katrā gadījumā Mājokļu un vides departaments lēmumu pieņem individuāli...

– Iesaku Enrikai vērsties pie dzīvokļa īpašnieces – pašvaldības, lai rastu izeju no situācijas, – saka Sandra Ādamsons.

Bet visiem pārējiem cilvēkiem, kas vēlas mainīt dzīvesvietu un baidās saņemt mantojumā iepriekšējo iedzīvotāju parādu par gāzi, speciālisti iesaka pirms īres vai pirkšanas – pārdošanas līguma slēgšanas piezvanīt uz *Latvijas gāzes* Klientu apkalpošanas centru un noskaidrot, vai attiecīgajam dzīvojamam objektam nav nesamaksātu rēķinu. Informāciju var saņemt pa tālruni

TAISI JUMPTU VASARĀ

NAV TĀLU JAUNA ZIEMA! VAI ATKAL TECĒS NO GRIESTIEM?

A. ŠEVČENKO

Sinoptiķi brīdina, ka nākamā ziema atkal būs sniegiem bagāta, tātad Rīgai un rīdziniekiem atkal draud tekošo jumtu problēma. Gada sākumā namu pārvalžu darbinieki apgalvoja, ka esot gatavi labot jumtus, un tas nepieciešams katrai trešajai Rīgas mājai. Diemžēl cilvēki zvana redakcijai un sūdzas: laiks iet, bet cauro jumtu neviens nelāpa.

Jumtu labošana kavējas

Ko darīt šādā situācijā? Cik maksā jumta remonts vai pat nomaiņa? Kā jumts jākopj, lai tas nelaide cauri mitrumu? Uz šiem jautājumiem atbild sertificēts jumīķis, kompānijas Wall vadītājs Valērijs Šakins.

– Mūsu kompānija tirgū darbojas kopš 2005. gada, – stāsta Valērijs. – Atzīšos: šogad mēs pirmo reizi vērojam pilnīgu stagnāciju. Vairākums prasmīgo jumīķu devušies peļņā uz Krieviju un Somiju, kur viņiem garantēts darbs vairākus gadus uz priekšu. Diemžēl Latvijā jumta darbu apjoms ir ievērojami samazinājies.

Kāpēc tā noticis? Varbūt tāpēc, ka mūsu mājām nav remonta uzkrājumu. Uz papīra gan tie ir, bet kaimiņu parādu dēļ kopējā krātuve pilnāka netiek. Tāpēc arī namu pārvaldes pagaidām nesteidz sākt remonta darbus.

Valērijs Šakins stāsta, ka ideālā gadījumā daudzām galvaspilsētas mājām būtu pilnībā jānomaina jumta segums, kā arī jānosiltina bēniņi.

– Bet arī jauns jumts ir laikus jātīra, – saka eksperts, – citādi radīsies apledojušs un, tam kūstot, ūdens caur seguma šuvēm atradīs ceļu iekšā, uz bēniņiem.

Jumts jātīra pēc katras bagātīgas snigšanas, ja temperatūra ir tāda, ka var veidoties ledus. Citādi pat jumta kapitālais remonts neglābs dzīvokļus no applūšanas.

Šiferis savu laiku nokalpojies

– Šogad iedzīvotāji bieži vērsas mūsu kompānijā ar jautājumiem par jumta remontu, lūdz sastādīt tāmi, – stāsta Valērijs Šakins. – Jūtams, ka cilvēkiem trūkst informācijas.

– Varbūt aplūkosim visbiežāk uzdotos jautājumus?

– Labprāt!

– Rīgā daudzi šifera jumti ir sabojāti, tīrot no tiem sniegu. Iedzīvotāji lūdz pārvaldnieku aizlāpīt caurumus, bet tas atbild, ka nevar – šiferis no vecuma kļuvis pārāk trausls. Ko darīt dzīvokļu īpašniekiem?

– Pēc padomju laika mērauklas šifera jumtiem bija jākalpo 15–20 gadu. Lielākajai daļai māju šifera jumti uzlikti septiņdesmitajos gados, tātad materiāls nokalpojies dubultu termiņu. Tādu jumtu labošana ir ļoti sarežģīta. Gadās, ka mēs pieņemam pasūtījumu, bet darbu nākas pārtraukt – kamēr

meistars lāpa vienu caurumu, šiferis zem viņa kājām iebrūk un rodas vēl vairāk bojājumu.

– Kāda būtu izeja?

– Šifera jumtus laiks mainīt, izņēmums ir vienīgi daži, kas likti astoņdesmito gadu beigās. Mūsu kompānija jumtiem izmanto kvalitatīvu un izturīgu materiālu – eternītu.

Cenas un risinājumi

– Cik maksā jauna jumta uzlikšana?

– Vidēji mēs ņemam no 16 līdz 22 latiem par seguma vienu kvadrātmetru. Manuprāt, tā ir saudzējoša cena.

– Jumta pilnīgs remonts iespējams tikai tad, ja tam piekrit dzīvokļu īpašnieku kopsapulce (pašvaldības namu pārvalde – pēc „piekrišanas klusējot”, tas ir, ja iedzīvotāji nav noraidījuši pārvaldnieka priekšlikumu). Bieži vien dzīvokļu īpašnieku biedrība piekrišanu nedod. Ko darīt tiem mājas iemītniekiem, kam uz galvas tek ūdens?

– Treknajos gados mēs bieži vien labojām jumtu virs konkrētiem dzīvokļiem. Tas nav sarežģīti – nomainām 40–50 kvadrātmetru seguma, un ūdens vairs dzīvokli nesūcas. Tam pat nav vajadzīga kaimiņu piekrišana. Taču par šādu remontu iedzīvotājiem jāmaksā no savas kabatas.

– Iedzīvotājiem nereti skaidro, ka ūdens no griestiem tek tāpēc, ka bēniņi nav pienācīgi nosiltināti. Vai tā ir taisnība?

– Jā, ja bēniņi nav nosiltināti, uz jumta ātri rodas ledus, un ūdens atrod vissīkākās spraugas, lai iekļūtu bēniņos.

– Vai iespējams siltināt vecu jumtu?

– Jā, jumta maiņa un siltināšana nav savstarpēji saistītas lietas. Var vispirms

nosiltināt bēniņus, bet pēc tam, kad uzkrāta nauda, uzlikt mājai jaunu jumtu, var arī otrādi. Tomēr ideālā variantā abi darbi būtu veicami reizē.

– Ko dod siltināšana?

– Samazinās starpība starp āra temperatūru un temperatūru bēniņos, siltums „nebēg” no mājas, uz jumta veidojas mazāk ledus. Ar laiku iedzīvotāji izjutīs siltumenerģijas ekonomiju, arī jumta tecēšanas risks samazināsies.

Vienkāršāk izvēlēties pašiem

– Savulaik pašvaldības namu pārvaldes solīja Rīgas jumtus apriņķot ar īpašām sistēmām pret apledošanu. Tagad runas noklusušas. Vai ir vērts tās atsākt?

– Kopā ar partneriem mēs iedzīvotājiem piedāvājam pa jumta malu un noteiktaurulēs ielikt speciālu termokabli, kas sasilst un kavē lāsteku veidošanos. Bet tas ir risinājums turīgiem cilvēkiem, jo kabelis tērē daudz elektrības. Piedāvām vēl stiprā salā sistēma pārstāj palīdzēt mājai – ap kabeli veidojas ledus tunelis, sāk augt lāstekas. Pieredze rāda, ka lētāk un vienkāršāk ir tīrīt jumtu ar rokām.

– Pašvaldības namu pārvaldes klienti nevar paši izvēlēties uzņēmumu, kas remontēs jumtu, viņu vietā to dara pārvaldnieks – viņš izsludina konkursu, kurā ne vienmēr uzvar iedzīvotāju izraudzītās firmas. Kā rīkoties, ja dzīvokļu īpašniekiem pieņemamākais šķiet tieši jūsu piedāvājums?

– Visvienkāršāk būtu nodibināt savu dzīvokļu īpašnieku biedrību un pārņemt mājas pārvaldīšanu. Tas ļautu iedzīvotājiem pašiem rīkoties ar saviem uzkrājumiem un izvēlēties finansiāli izdevīgāko piedāvājumu.

Kā nevilties izpildītājā?

– Lai izvēlētos labāko piedāvājumu, vajag salīdzināt dažādu firmu tāmes. Cik tāda jumta maiņas vai remonta tāmes sagatavošana maksā?

– Klientiem, kas patiesi nopietni interesējas par mūsu pakalpojumiem, tāmi sagatavojam bez maksas. Iedzi-

votājiem, kuri tikai ievāc informāciju, esam gatavi to izstrādāt par 50–90 latiem.

– Sakiet, kāpēc jumta remonta cenas ir tik ļoti atšķirīgas? Mūsu lasītāji sūdzas, ka namu pārvalde viņiem izvēlējusies jumta segumu, kas maksā 100 latu par kvadrātmetru!

– Tāds nu ir mūsu tirgus. Juvelierveikalā jums gredzenu ar briljantu piedāvās par 20 000 latu, bet internetveikalā – par 2000. Ir starpība? Ir! Vajag prast izvēlēties.

– Bet kā izvēlēties labāko piedāvājumu? Aiz zemas cenas var slēpties zema kvalitāte.

– Pirms slēgt ar kādu firmu līgumu par jumta nomaiņu, iesaku paņemt firmas iepriekš veikto darbu sarakstu un aizbraukt paskatīties. Iedzīvotāji noteikti pastāstīs, vai viņi ir apmierināti ar rezultātu. Tas palīdzēs izvēlēties.

– Pēc kādām papildu pazīmēm var spriest par jumīķu firmas godaprātu?

– Svarīgs ir firmas noteiktais jumta garantijas termiņš. Ja firma par savu darbu neuzņemas atbildību ilgāk kā uz likumā noteiktajiem diviem gadiem, tas jau ir aizdomīgi. Mēs, vienojoties ar

klientu, garantijas laiku pagarinām līdz pieciem gadiem. Bet eternīta ražotāji savam jumta seguma materiālam vispār dod 50 gadu garantiju.

Jumtam vajadzīga aizsardzība

– Iedzīvotāji pauž neapmierinātību par interneta un televīzijas operatoru kompāniju darbinieku rīcību. Viņi bieži bojā mūsu jumtus. Kā cīnīties ar šo parādību?

– Vispirms jāuzaicina jumīķis, lai novērtētu nodarīto kaitējumu. Parasti liels remonts tādās vietās nav vajadzīgs, to var ātri paveikt, un cena mērāmā nevis simtos, bet gan desmitos latu. Bet mūsu praksē bija gadījums, kad interneta ierīkotāji stipri sabojāja jaunu jumtu. Mēs cietušās mājas iedzīvotājiem uzrakstījām defektu aktu, kas palīdzēja no pāri darītajiem attiesāt vairāk nekā 2000 latu.

– Kā pasargāt jumtu no kaitniekiem?

– Iesaku sekot Imantas paraugam. Savulaik šajā rajonā gandrīz katros bēniņos tika uzstādīta signalizācija, bet telpas atslēgas atrodas pie pārvaldnieka. Tas nozīmē, ka neviens svešinieks uz jumta nevar tikt. Gan jumts vesels, gan cilvēki apmierināti. **K**

Piedāvājam:

- KERAMZĪTBETONA BLOKI
- BI-ARMATŪRA
- BRUĢAKMENS
- CEĻU UN IETVJU APMALES
- FAŠĒTS KERAMZĪTS, 50 I MAISOS

Adrese:
**„Bebru pļavas”, Dzimtmīsa,
 Iecavas novads, LV-3913**
 Tālrunis: **+371 67165840**
 Fakss: **+371 67167140**
 E-pasts: **info@buvema.lv**
www.buvema.lv

BUVEMA

BETONA IZSTRĀDĀJUMU RAŽOŠANA

Būvniecības firma WALL

Veicam visu veidu un jebkuras sarežģītības jumta darbus

Mob. tālr. 26110051
 sia-wall@inbox.lv

ANDRIS AMERIKS: „KUR PRASĪGI, KUR VARĒSI”

Georgijs ŠABAĻINS

Kā krīzes apstākļos darbs sokas Rīgas domei, kādā stāvoklī ir pilsētas budžets, vai dzīvokļu rinda virzās uz priekšu un kā tiek risinātas komunālās saimniecības problēmas? Par to visu un vēl dažām pilsētas komunālajām problēmām sarunājamies ar Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieku Andri Ameriku.

Komunālās saimniecības četri vaļi

– Jebkurās pilsētas vadību var kritizēt par komunālās saimniecības stāvokli. Iedzīvotāji vienmēr ir neapmierināti ar to, kas viņiem vistuvākais: pienācīgi netiek tīrītas ielas, nav kārbā ceļi, bet ar dzīvokļu rēķiniem vispār notiek briesmu lietas... Vai jūs tam piekritat, Amerika kungs? Vai Rīgas komunālā saimniecība attīstās pareizi? Kas Rīgas domei, jūsuprāt, vēl būtu jādarā, lai cilvēkiem dzīve kļūtu labāka?

– Pilsētas saimniecība ir ļoti sarežģīts mehānisms, piedevām vēl pie mums tā ir nemoderna, daudzas lietas saglabājušās kopš tālas pagātnes. Ir pietiekami daudz, ko uzlabot. Dabiski, ka jebkura pilsēta vēlas, lai tās komunālā saimniecība darbotos iespējami efektīvi un piedzīvotu dažāda veida jauninājumus. Pildot pašvaldību likumu, kas nosaka, ka komunālās saimniecības jomā pašvaldībai jānodrošina četras funkcijas – jāgādā par atkritumu izvešanu, par ūdeni, kanalizāciju un apkuri, kas faktiski arī ir pilsētas komunālā saimniecība, mēs šai ziņā neesam izņēmums. Un katrai no minētajām funkcijām ir savs attīstības plāns.

Mūsu atkritumi interesē pat monarhus

– Lūdzu, pastāstiet mazliet sīkāk par katru no šīm komunālajām sfērām.

– Kas attiecas uz atkritumu izvešanu, mēs uzskatām, ka galvenais ir

saglabāt pašreiz spēkā esošo tarifu. Šobrīd tas mums ir konkurētspējīgs: divreiz zemāks nekā, piemēram, Rēzeknē un par trešdaļu mazāks salīdzinājumā ar Daugavpili. Tas panākts, pateicoties tam, ka ļoti daudz līdzekļu (tai skaitā Eiropas naudas) ieguldīts Getliņu izgāztuves attīstībā. Tur tagad gan gāzi ražo, gan elektrību pārdod. Papildu ienākumi ļauj līdzsvarot tarifu. Getliņi ir viens no ekoloģiski drošākajiem poligoniem Eiropā. Tas ir tik interesants, ka to apmeklē pat monarhi. Piemēram, nesen tur pabija Monako princis Alberts.

Jāsaprot tikai, ka šīs saimniecības ekstensīva attīstība turpināsies.

Savu kārtu gaida vecā izgāztuve Deglava ielā, tikai joprojām nevienam nav īsti skaidrs, ko ar to iesākt. Arī šajos 16 hektāros, kur nez kas ir apglabāts, bez Eiropas naudas būs ļoti grūti kaut ko izdarīt.

Getliņu izgāztuve – bet tie jau ir 80 hektāri – agrāk vai vēlāk būs piepildīta. Ko tad? Šķiet, nākamais posms šajā saimniecībā būs saistīts

ar atkritumu šķirošanu. To var darīt savākšanas vietās, kā tas notiek Rietumos, proti, uzreiz likt stiklus, papīrus, plastmasas izstrādājumus atsevišķos konteineros, bet var arī uzbūvēt atkritumu pārstrādes rūpnīcu tieši izgāztuvē. Ņemot vērā mūsu patērētāju kultūras līmeni, pareizākais variants, mūsuprāt, būtu rūpnīca. Nu, nepatīk mūsu cilvēkiem šķirot atkritumus...

Vajadzīgs likums par ūdeni

– Laikam jau arī mūsu ūdensvadam un kanalizācijai ļoti vajadzīga Eiropas fondu nauda...

– Bez tās nekādi neiztikt. Būtibā nepieciešams modernizēt visu mūsu ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu, kas palikusi mantojumā no padomju un vēl senākiem laikiem. Precīzēšu: runa ir par maģistrālajiem ūdensvadiem un maģistrālajiem kanalizācijas vadiem. Liekot lietā ES naudu, mēs jau esam pieslēguši centrālajai kanalizācijai Mežaparku un Pārdaugavu. Esam ielikuši cauruļvadu Lielirbes ielā (līdz jaunajai ASV vēstniecības ēkai), plānojam „aizvilkt” līdz lidostai „Rīga” un līdz Mārupei, lai cilvēkiem vairs nebūtu tādu problēmu kā nesenajā saindētajā pagātnē. Bet tā ir ļoti liela nauda – trijos šādu darbu posmos jau investēti vairāk nekā 50 miljoni latu, turklāt 85 procentus izmaksu sedza Eiropa, bet mēs

(dome un uzņēmums Rīgas ūdens) – atlikušos 15 procentus. Jau izsludināti tenderi kanalizācijas un ūdensvada izbūvei līdz Bolderājai un daļēji arī Rīgas centrā. Diemžēl tā ir vienīgā komunālās saimniecības joma, ko neregulē likums.

Attiecībā uz elektrību un atkritumiem likums ir, bet par ūdeni nav. Tātad pagaidām vēl nav mehānisma, kas mudinātu privātos patērētājus pieslēgties centralizētajai ūdensapgādei.

– Bet šis jautājums ir darba kārtībā?

– Ir. Kaut vai tāpēc, ka mēs no sava budžeta nespējam dotēt tādu būvniecību. Ielikt ūdensvadu tāpat kā gāzes vadu līdz mājai varam, bet par tā ievilkšanu mājā iedzīvotājiem vajadzētu gādāt pašiem, taču šobrīd tas visiem nav pa kabatām. Tāpēc arī gribētāju pieslēgties ir tik maz. Bet uzņēmumam Rīgas ūdens ir jēga ierīkot maģistrāli uz kādu noteiktu rajonu tikai tad, ja tur ir pietiekami daudz klientu. Tāpēc pilsētā vēl arvien ir tik daudz vietu, kas nav pieslēgtas centralizētajai ūdensapgādei. Tai pašā Mārupē, kur nesen bija nopietnas problēmas ar dzeramo ūdeni, ir 1100 individuālo aku. Varam tikai iedomāties, cik daudz mājokļu vēl nav pieslēgti centralizētajai ūdensapgādei un kanalizācijai.

Par siltumu maksāt katram atsevišķi

– Bet mūsu galvenā nelaime tomēr ir siltums.

– Esam izvirzījuši uzdevumu siltuma tarifu noturēt patērētājiem maksimāli pieejamā līmenī. Taču arī šajā gadījumā nākas runāt par rīdnieku maksātspeju.

Mūsu stratēģiskais mērķis ir organizēt siltuma rēķinu samaksu katram dzīvoklim atsevišķi. Protams, visās 4000 mājās, ko apsaimnieko vienotā Rīgas namu pārvalde, to panākt būs ļoti sarežģīti. Bet, no otras puses, nav pareizi, ka liela 100 dzīvokļu māja kļūst par ķīlnieci 10 parādniekiem, ja pārējās 90 ģimenes rēķinus maksā regulāri.

– Sakarā ar to būtu interesanti uzzināt, kādā stadijā ir uzņēmuma

Rīgas siltums pilotprojekts, kas paredz alokatoru (individuālo siltumenerģijas patēriņa skaitītāju) uzstādīšanu dzīvokļos. Tas varētu kļūt par nopietnu soli pārejā uz tiešiem līgumiem un norēķiniem ar Rīgas siltumu.

– Alokatori ir mana iniciatīva siltuma patēriņa uzskaites un norēķinu individualizācijai. Tā kā šobrīd trūkst līdzekļu tam, lai mājās pilnībā nomainītu stāvvadus un realizētu gluži citu katra dzīvokļa individuālās apkures tehnoloģiju, jāliek lietā tā dēvētie regulatori, kas palīdz dzīvoklī ietaupīt 20 līdz 30 procentus siltumenerģijas, kas savukārt labvēlīgi ietekmēs apkures rēķinus. Šis jautājums tiek pētīts. Taču arī te ir zemūdens akmeņi. Viens no tiem – mūsu klientu apbrīnojamās izgudrošanas spējas. Viņi prot gan ūdens skaitītājus griezt pretējā virzienā, gan magnetizēt Latvenergo skaitītājus, tāpēc nopietni jādomā par to, kā nodrošināt godīgus norēķinus par siltumenerģiju. Lai cilvēki individuālos alokatorus neبوjātu.

– Mūsu ļaužu atjautība ir labi zināma. Bet vai kaut kādi aprēķini par to, kur un kā lietot alokatorus, jau ir veikti?

– Rīgas siltums savus aprēķinus ir veicis, tikai jāsaprot, ka šis uzņēmums ir siltuma piegādātājs, tam galvenais ir saņemt naudu par saviem pakalpojumiem. Bet mēs, vienotā Rīgas namu pārvalde un domes Mājokļu departaments, pārstāvam iedzīvotājus, kurus vajag ieinteresēt par jaunievedumu, tāpēc veicam arī savus aprēķinus. Varu teikt, ka šobrīd Rīgā jau ir dažas mājas, kuru iemītnieki būtu gatavi startēt jaunajā projektā.

Dreiliņiem savs stāsts

– Dzirdētas runas, ka pāreju uz individuālo siltumenerģijas patēriņa uzskaiti vispirmām kārtām vajadzētu realizēt Dreiliņu dzīvojamam namam masīvā.

– Tas jau ir cits stāsts. Līdz šim mēs runājam par privatizētajiem mājokļiem, kuru šobrīd pilsētā ir 95%. Bet pēdējos 8–10 gadus mēs būvējam jaunus pašvaldības dzīvokļus, kurus nav plānots privatizēt. Tās ir deviņas mājas Dreiliņos, mājas Lubānas ielā

R VAJADZĒS, BŪSIM M – PALĪDZĒSIM!”

un Ulbrokas ielā. Kopējais dzīvokļu skaits – vairāk nekā trīssarpus tūkstoši. Dzīvokļi piešķirti noteiktām iedzīvotāju kategorijām – mazturīgajiem, daudzbērnu ģimenēm, ģimenēm no denacionalizētajām mājām utt. Mājas apsaimnieko uzņēmums *Rīgas pilsēt-būvnieks*. Uzstādot alokatorus šajos pašvaldības mājokļos, mēs tāpat vēlamies taupīt siltumu, lai gan mājokļi ir būvēti, ievērojot mūsdienu siltumnoturības prasības. Šajos namos ir daudz tāda, kā nav hruščovkās, 119., 103. un pašās neekonomiskākajās 602. sērijas mājās.

– Tātad šajās mājās ar alokatoriem problēmu nebūs?

– Tas atkarīgs no tā, kā jautājums tiks atrisināts visā mājā. Ja kaut 10 ģimenes no 100 neļaus savos dzīvokļos uzstādīt alokatorus, projektu nebūs iespējams realizēt.

Jebkurā gadījumā mēs meklējam mājas, kurās būtu iespējams realizēt šo projektu un pārliecināt cilvēkus, ka tas ir izdevīgi.

– Vai iedzīvotājiem par alokatoriem vajadzēs maksāt no savas kabatas?

– Maksa tiks iekasēta ar namu pārvaldes rēķinu starpniecību. Šobrīd izskatās, ka tie varētu būt viens vai divi, maksimums trīs santīmi pie rēķina katru mēnesi.

Rinda virzās un nevirzās

– Ja jau runājam par mājām, ko esat uzbūvējuši, pastāstiet, kā virzās dzīvokļu rinda. Vai ir reāli izpildīt pašreizējā sasaukuma Rīgas domes solījumu un tuvākajā laikā uzbūvēt 5000 dzīvokļus?

– 5000 – tas ir ideāls, līdz kuram pagaidām ir tālu kā līdz saulei. Mēs cerējam, ka būvnieku jaudas un apņēmība realizēt iecerēto būs nopietnāka. Šobrīd mums rindā ir aptuveni 7500 ģimeņu, bet rinda ir visai neviendabīga. Patlaban lielākais deficīts ir vienas un divu istabu dzīvokļi. Piemēram, daudz- bērnu ģimene, kas reģistrēta rindā dzīvokļa apstākļu uzlabošanai, mājokli var saņemt pat pusgada laikā, bet pēc vienas un divu istabu dzīvokļiem cilvēki rindā stāv sešus septi-

„Kas attiecas uz atkritumu izvešanu, mēs uzskatām, ka galvenais ir saglabāt pašreiz spēkā esošo tarifu. Šobrīd tas mums ir konkurētspējīgs: divreiz zemāks nekā, piemēram, Rēzeknē un par trešdaļu mazāks salīdzinājumā ar Daugavpili. Tas panākts, pateicoties tam, ka ļoti daudz līdzekļu (tai skaitā Eiropas naudas) ieguldīts Getliņu izgāztuves attīstībā”.

ņus gadus. Tāpēc trijos vairāk nekā 1000 dzīvokļu būvniecības konkursos, ko esam izsludinājuši, galvenais uzdevums ir būvēt mājas ar vienas un divu istabu dzīvokļiem. Šīs mājas atradīsies Saharova ielā (300 dzīvokļu) un Gobas ielā Bolderājā (500), vēl trīs taps Imantas 8. līnijā (300 dzīvokļu). Turpat būs sociālā māja ar poliklīniku un dažādiem sociālajiem dienestiem. Projektēšana prasīs septiņus astoņus mēnešus, pēc tam sāksies būvdarbi, lai jau šā sasaukuma laikā mājas reāli nodotu ekspluatācijā.

Budžets sarucis par trešdaļu

– Pagalmi, ielas, iekškvartālu piebraucamie ceļi... Tie mums ir zem jebkuras kritikas.

– Gan lieli, gan mazi ceļi tiek remontēti. Diemžēl mēs nevaram uzreiz salabot visus iekškvartālu ceļus, tāpēc pagaidām lāpām caurumus un turpinām remontēt piebraucamos ceļus skolām un bērnudarziem. Piebūvējam, ka iekškvartālu ceļi un ielas jau sen ir amortizēti. Savulaik tos būvēja pēc atlikumu izmantošanas tehnoloģijas – šķembas plus asfalts. Mašīnu tolaik bija maz, bija doma, ka cilvēki sāks vairāk staigāt kājām. Nu ir pienācis laiks, kad visi šie segumi jātaisa no jauna. Mums nav tādu līdzekļu, lai to pilnībā paveiktu. Remontam piešķirti tikvien kā viens miljons latu, kuri būtībā sadalīti starp trim izpildītajām.

– Būs tā kā par maz. Varbūt tomēr ir cerība, ka kaut kāda nauda nāks klāt?

– Vienmēr ir cerība, ka, labi saimniekojot, kaut kādu naudu varēs atrast. Un tomēr jāreķinās ar to, ka Rīgas budžets salīdzinājumā ar 2009. gadu sarucis par trešo daļu – no 600 miljoniem palikuši 400 miljoni latu. Krīze galvaspilsētai devusi pamatīgu triecienu. Skaidrs, ka vēlamajā ātrumā visas problēmas šobrīd atrisināt nevaram. Bet mēs tās uztveram ļoti nopietni.

Skandāls, vēlreiz skandāls...

– Kļūst daudz baumu par pārkāpumiem pilsētas pašvaldības uzņēmumā Rīgas pilsēt-būvnieks.

– Sāksim ar to, ka saņēmām trīs lappušu garu anonīmu vēstījumu, kurā bija uzskaitīts liels skaits dažādu iespējamo pārkāpumu. Parasti mēs uz tādiem anonīmiem raksturojam nereagējam, bet šoreiz, ņemot vērā sacerējuma apjomu un to šķietamo precizitāti, ar kādu bija aprakstīti pārkāpumi, uzdevu veikt pilnu auditu par visu vēstījumā norādīto. (Lūgumu tikt skaidrībā par šo lietu saņēmām arī no KNAB.) Audits ilga trīs mēnešus, un varu teikt, ka Rīgas pilsēt-būvnieks šobrīd ir mūsu vislabāk pārbaudītais uzņēmums.

Nekas no anonīmajā ziņojumā rakstītā, protams, neapstiprinājās, kā jau tas lielākoties notiek. Toties 80 lappušu garais auditoru ziņojums parādīja, ka ir citi pārkāpumi. Daļa no tiem pietiekami nopietni: nelikumīgi izmaksātas prēmijas, dienesta transporta nepareiza lietošana un tā tālāk. Tāpēc uzskatīju par pamatotu sodīt *Rīgas pilsēt-būvnieka* valdi. Vienam darbinie-

Andris Ameriks, Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks

kam alga līdz gada beigām samazināta par 30%, otram – par 20%, trešajam – par 10%. Kā saka, atbilstoši sastrādātajam.

– Bet nesen vēl viens pašvaldības uzņēmums piedzīvoja skandālu. Tas saistīts ar vienotās namu pārvaldes Rīgas namu pārvaldnieks juristiem, kuri ir ņēmuši no iedzīvotājiem kukuļus par parādu dzēšanas grafika sastādīšanu un kavējuma naudas anulēšanu.

– Rīga ir puse no visas Latvijas, dienā te uzturas vairāk nekā viens miljons cilvēku, naktīs mājo 800 000. Tā būtībā ir valsts valstī, un kā jau jebkurā valstī, arī te cilvēki ir dažādi. Esmu pārliecināts, ka 99% ir godīgi,

bet viens procents vienmēr „izcelties”, un ne jau tai labākajā nozīmē. Attiecībā uz šo lietu varu teikt vien to, ka mani (tai laikā, kad notikušais kļuva zināms, es pildīju Rīgas mēra pienākumus) KNAB nav informējis ne par pārbaudes sākšanu, ne tās gaitu. Pagaidām neviens oficiāli vai vismaz pusoficiāli nav ziņojis par izmeklēšanas rezultātiem. Kad rezultāti kļūs zināmi, tad arī tiks pieņemti lēmumi attiecībā uz *Rīgas namu pārvaldnieku*, un tie, ja vajadzēs, būs ļoti bargi. **K**

KAIMIŅŠ PRET KAIMIŅU

DZĪVOKĻU ĪPAŠNIEKI NESPĒJ IZVĒLĒTIES PĀRVALDNIĒKU! DIVVALDĪBA DRAUD AR KOMUNĀLO PAKALPOJUMU ATSLĒGŠANU, BET VIENAM OTRAM PAT AR DZĪVOKĻA ZAUDĒŠANU

Liene VARGA

2010. gada oktobrī Saeima pieņēma likumu „Par dzīvokļa īpašumu”, kas nosaka dzīvokļu īpašnieku tiesības un pienākumus. Turpat aplūkots arī tāds svarīgs jautājums kā dzīvojamās mājas pārvaldnieka maina. Diemžēl, neraugoties uz labo likumu, Latvijā gadās piedzīvot briesmīgas situācijas – divi un pat trīs pārvaldītāji cīnās par vienu māju, bet dezorientētie iedzīvotāji nespēj saprast, kam maksāt par pakalpojumiem un kā ar veselu ādu izkļūt no komunālās kildas epicentra.

Situācija, par kuru būs runa, nekādā gadījumā nav viennozīmīga, tāpēc tikai pateiksim, ka notikuma vieta ir neliela māja Rīgā, Maskavas forštatē. Tas ir sapnis, ne māja – iepretī plešas parks, iedzīvotāju rīcībā ir kluss, slēgts pagals. Te katrs zina kaimiņus ne tikai pēc sejas, bet arī vārdā.

– Pārvaldīt 18 dzīvokļu māju, kurā pati dzīvoju, sāku 2004. gadā, – stāsta Jeļena (pārvaldnieces vārds ir mainīts), – turklāt uzņēmos šo pienākumu tai drausmīgajā brīdī, kas iepriekšējais pārvaldnieks pameta māju likteņa ziņā, neparūpējies pat par ogļu iegādi katlumājai.

Pēc Jeļenas teiktā, sagaidot 2004. gadu, katlumājā bija palikusi niecīga ogļu kaudzīte. To redzējama, viņa, daudz bērnu māte, saprata, ka vajag uzrotīt piedurknes. Vēlēdamās nodrošināt siltumu saviem bērniem (jaunākajiem tobrīd bija apritējuši tikai trīs un četri gadi), Jeļena par pašas naudu nopirka ogles. Bet jau 4. janvārī kaimiņi ar balsu absolūtu vairākumu ievēlēja viņu par pārvaldnieci.

Sākumā viss norisēja labi. Jeļena kopā ar mājas iedzīvotājiem apsprieda un apstiprināja apsaimniekošanas maksu, koplietošanas telpu uzkopšanas kārtību un citas nianses. Konflikts radās tikai ar vienu trešā stāva dzīvokļa īpašnieku, kurš neregulāri maksāja par komunālajiem pakalpojumiem.

– Šis cilvēks naudu mūsu grāmatvedim maksāja, kad iepatīkās, reizi vairākos mēnešos, – stāsta Jeļena, – kas nelielai mājai ir ļoti jūtami.

Tāpēc visai drīz iedzīvotāji atkal sapulcējās un kopīgi pieņēma lēmumu parādniekam atslēgt gaismu.

Tāds lēmums nevarēja palikt bez sekām. Aizvainotais iemītņieks sāka cīnīties par savu taisnību un atveda uz māju juristu no kompānijas N. Sākās skaidrošanās, kas ilga gandrīz piecus gadus. Kaimiņi daudzkārt nāca kopā, apsprieda situāciju, sadaloties divās nometnēs – vieni atbalstīja pārvaldnieci, otri juta līdzīgu parādniekam.

Negaidīts pavērsiens notika 2009. gadā, kad pēc bez elektrības atstātā mājas iemītņieka iniciatīvas tika sasaukta kopsapulce.

– Mani un četrus manus radniekus, kam mūsu mājā pieder četri dzīvokļi, uz tikšanos pat neuzaicināja, kas pats par sevi jau ir likuma pārkāpums, – saka Jeļena. – Problēmu apsprieda pagalmā, tāpēc varēju visu vērot pa logu. Pie ārdurvīm sapulcējās astoņi mājas iemītņieki, viņiem pievienojās divi firmas N juristi. Protokolu sapulces dalībnieki nerakstīja, parakstus nevāca. Vēlāk uzzināju, ka šajā sapulcē it kā esot pieņemts lēmums atteikties no maniem kā mājas pārvaldnieces pakalpojumiem.

Sapulces likumību Jeļena kategoriski neatzīst, jo pati esot redzējusi, ka tajā nav piedalījies vajadzīgais skaits dzīvokļu īpašnieku. Bet paraksti zem protokola, ko viņai vēlāk iesnieguši, vispār nav viesuši uzticību (viens it kā par Jeļenas atlaišanu parakstījis cilvēks tobrīd atrodies Vācijā, par otru parakstu esot pašņāpis

tēvs, bet trešais vēlāk centās atsaukt savu parakstu, jo esot bijis dezinformēts par dokumenta saturu).

– 2010. gada aprīlī tā pati iniciatīvas grupa noturēja jaunu sapulci, kurā tika pieņemts lēmums mājas pārvaldīšanu nodot tai pašai juridiskajai firmai N, kura palīdzēja parādniekam no trešā stāva, – stāsta Jeļena.

Lēmumu atkal it kā bija parakstījuši vienpadsmit dzīvokļu īpašnieki, bet vēlāk izrādījās, ka pārvaldnieka maiņai piekritī tikai deviņi. Viens no iedzīvotājiem tagad ir gatavs vērsties policijā ar sūdzību par viņa paraksta viltošanu zem viena no protokoliem.

Kopš šā gada aprīļa konflikts starp Jeļenu un firmas N vadītāju juristu Jākobsonu, kuri abi vēlas pārvaldīt māju, ieguvus hronisku raksturu. Jākobsons ir pieprasījis, lai Jeļena noliek savas pilnvaras un nodod viņam mājas dokumentus, savukārt sieviete atsakās atzīt par likumīgu iedzīvotāju balsu par viņas atcelšanu.

Kas tad iznāk? Viena firma nodrošina cilvēkiem siltumu, gaismu, atkritumu izvešanu, bet otra par to saņem naudu. Agrāk vai vēlāk pusei iedzīvotāju parāds kļūs par nepanesamu nastu, un pārvaldniece iesūdzēs viņus tiesā. Tādā situācijā pat dzīvokli var zaudēt!

– Smieklīgi, – viņa saka, – es taču pati jau sen vēlos kādam nodot grūto pārvaldīšanas pienākumu. Bet tā kā manai ģimenei mājā pieder vairāki dzīvokļi, vēlos, lai jaunais pārvaldnieks būtu profesionālis, nevis jurists no nezināma kantora, kas cenšas gan ar godīgiem, gan negodīgiem paņēmieniem sagrābt māju.

Abu pušu emocijas nav grūti saprast: Jeļena uzskata, ka ieguldījusi mājā pārāk daudz personisko līdzekļu un laika, lai ļautu darbu pārņemt principiālam pretiniekam, bet juridiskā firma atzīst, ka sieviete ir slikti pārvaldījusi īpašumu, tāpēc viņa par katru cenu jādabū pie malas. Emocijas virmo, bet tas nelielās mājas iemītņiekiem diemžēl nesola neko labu.

– Patlaban puse iedzīvotāju par komunālajiem pakalpojumiem maksā man, bet puse – juridiskajai kompānijai N, – saka Jeļena, aprakstot absolūti absurdo situāciju, kas valda jaukā Maskavas ielas mājā. – Opozicionāri mūsu uztverē ir parādnieki, jo faktiski namu apsaimniekoju es.

Kas tad iznāk? Viena firma nodrošina cilvēkiem siltumu, gaismu, atkritumu izvešanu, bet otra par to saņem naudu. Agrāk vai vēlāk pusei iedzīvotāju parāds kļūs par nepanesamu nastu, un pārvaldniece iesūdzēs viņus tiesā. Tādā situācijā pat dzīvokli var zaudēt!

Arī kompānijas N juristi saprot, ka viņiem uzticējušos cilvēkus nostādījuši apšaubāmā situācijā, tāpēc cenšas ar tiesas starpniecību iegūt mājas pārvaldīšanas tiesības. Taču pirmās instances tiesa lietu neizskatīja. Tāpat arī komunālo pakalpojumu sniedzēji – ūdens un gāzes piegādātāji, atkritumu izvedēji – par pārvaldnieci atzīst tikai Jeļenu.

– Pareizākais bija noturēt jaunu mājas iedzīvotāju kopsapulci un šoreiz pēc visiem noteikumiem izvēlēties pārvaldnieku, – uzskata Jeļena. – Tā mēs šopavasar arī izdarījām. Bet cilvēki ir tā apjukusi, ka arī šoreiz neko konkrētu nespēja izlemt. Balsis dalījās uz pusēm: deviņi cilvēki balsoja par mani, deviņi – par Jākobsonu.

Un atkal cilvēki izklīda, neatraduši kopīgu vadību un cits citu apveltīdami ar naidīgiem skatieniem. Māju vēl gaida tiesas, skaidrošanās un ilgi divvaldības mēneši. Visbēdīgāk var kļāties cilvēkiem, kas naudu par apsaimniekošanu maksā jaunajam pārvaldniekam. Pat ja tiesa reiz atzīs juridiskās kompānijas N tiesības pārvaldīt māju, iedzīvotājiem vienlīdz vajadzēs norēķināties ar Jeļenu par konflikta laikā saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Vai viņi spēs tikt galā ar dubultajiem maksājumiem? Un vai jaunais pārvaldnieks bijušajai atmaksās naudu, ko vairāk nekā pusgadu tā kasē iemaksāja puse dzīvokļu īpašnieku?

– Sākumā iemītņieku parādus par elektrību un siltumu es sedzu no savas kabatas, jo cerēju, ka kaimiņi attapsies un vēlāk šo naudu samaksās, – saka Jeļena. – Diemžēl situācija tikai saasinājās. Tad pārstāju maksāt svešus parādus, un tagad mājai draud briesmas – komunālo pakalpojumu sniedzēji var atteikties mūs apkalpot, pirms mēs ar konkurentiem būsim noskaidrojuši, kam taisnība.

Tā pilnīgi atklāti pārvaldniece stāsta par konfliktu un savu nostāju tajā. Vismaz puse mājas iedzīvotāju nepiekrītīs Jeļenai un teiks, ka tādā strupceļa situācijā viņai labprātīgi jānodod pārvaldīšanas tiesības. Bet vai tas glābs māju no parādiem un iekšējām nesaskaņām? Jeļena iestājas par likumīgu risinājumu: „Lai iedzīvotāji beidzot cilvēciski izlemj, kam saimniekot mājā, un atbilstoši likumam noformē savu lēmumu.”

Mūsu nodoms nav atbalstīt kādu no konfliktā iesaistītajām pusēm. Vēlamies tikai lasītājiem atgādināt, ka saskaņā ar likumu „Par dzīvokļa īpašumu” mājai jaunu pārvaldnieku var ievēlēt ar dzīvokļu īpašnieku vienkāršu balsu vairākumu. Ja cilvēki nevēlas iestīgt tiesas darbos un parādos un palikt bez komunālajiem pakalpojumiem, minētās mājas iemītņiekiem visprātīgāk būtu atteikties gan no Jeļenas, gan viņas konkurenta pakalpojumiem un nekavējoties izraudzīties trešo pārvaldnieku, kas apmierinātu 51% dzīvokļu īpašnieku. Tādējādi problēmu varētu atrisināt vienas dienas laikā. Bet turpmāk atcerēsimies vienu patiesību: vissvarīgākais mājā ir miers un saskaņa. Kur nav saskaņas, tur drīz vien pazūd gan gaiss, gan siltums, gan sētnieki. **K**

DMITRIJS PAVLOVS: „PAKĀPENISKI VISU LABIEKĀRTOSIM”

KĀDA NĀKOTNE GAIDA LATGALES PRIEKŠPILSĒTU RĪGĀ?

Vija SAŅINA

Rīgas pašvaldībā vairs nav daudz struktūrvienību, kas darbojas pēc teritoriālā principa, bet tas nemazina šo struktūrvienību nozīmi, jo tieši tās ir vistuvāk iedzīvotājiem.

Izpilddirekcija ir viena no tām nedaudzajām struktūrām, kuru pārziņā ir visa mūsu dzīve visās tās izpausmēs. Rīgas Austrumu izpilddirekcija apvieno tādas atšķirīgas teritorijas kā Ķengarags, Pļavnieki, Maskavas forštate un daļa no tuvā Rīgas centra. Spēj tik grozīties! Un paspēj ar! Par to, kā tas izdodas, sarunājamies ar Austrumu izpilddirekcijas direktoru Dmitriju Pavlovu.

Ķengaraga promenāde: vēl būs tiltiņš

Ķengaraga iedzīvotāji pērn ieguva labiekārtotu krastmalu. Vecmāmiņas ar mazuļiem sēž uz soliņiem, vēro nīrbošos Daugavas vilņus, pa velosipēdistu celiņu garām braucošos vai sporta laukumā tenisu spēlējošos cilvēkus un slavē pilsētas tēvus. Dmitrijs Pavlovs šai jautājumā ar viņām ir solidārs:

– Neaizmirstiet, ka Ķengarags ir vienīgais mūsu pilsētas guļamrajons pie Daugavas, tāpēc ir gluži dabiski, ka nolēmām tur izveidot promenādi. Bet ceļš līdz tam bija samērā ilgs. Arhitekta Daiga Veinberga, mūsaprāt, bija izstrādājis labu projektu, bet, lai nu kā, prioritātes nosaka pilsētas mērs un domes koalīcija. Tieši pašreizējā sasaukuma Rīgas dome ir veicinājusi projekta realizāciju. Šogad vēl uzbūvēsim gājēju tiltiņu pār gravu parka priekšā un iesēsim tur zāli. Ceram paspēt līdz pilsētas svētkiem 20. augustā.

Maskavas forštate: pazīd grausti

Viss sākās jau agrāk, kad Rīgas dome sarīkoja vairākus starptautiskus plenērus, kuros citu valstu arhitekti uzbūra savu Latgales priekšpilsētas nākotnes vīziju.

Tika nolemts, ka no vēsturiskā vienkāršā Maskavas forštatei jāpaliek tādai pašai, kāda tā ir. Bet! Vajag to uzlabot, padarīt cēlāku – labiekārtot mazos skvēriņus, sakārtot parkus un beidzot kaut ko darīt ar graustiem.

Pirms mēneša ar izpilddirekcijas gādību beidzot tika novākts par Maskavas forštates simbolu jau kļuvušais grausts Maskavas ielā 9. Ārzemnieki, kurus ved uz Zinātnu akadēmijas skatu laukumu, par šo graustu dažkārt diplomātiski apvaicājās: „Vai jūs to speciāli saglabājat, lai tur uzņemtu šausmu filmas?”

Nelaime bija tā, ka māja gan piederēja pašvaldībai, bet atradās uz privātas zemes. Bija vajadzīga zināma drosmē, lai par pašvaldības naudu atbrīvotu privāto zemesgabalu. Jā, zemes īpašniekam paveicās, bet arī visiem pilsētniekiem kļuva labāk.

Ar šīs vienas sabrukušās mājas novākšanu forštates sakārtošanas ieceres neaprobežojas. Burtiski pirms dažām dienām izpilddirekcija kopā ar Rīgas domes Īpašuma departamentu pabeidza visu šā rajona graustu revīziju. Nelaime tā, ka lielākā daļa pussabrukušo māju pieder nevižīgiem īpašniekiem, un šie īpašnieki dzīvo tālu prom no Latvijas – kurš Izraēlā, kurš Austrālijā, un juridiski tikt viņiem klāt ir ļoti sarežģīti.

– Liekam lietā piespiedu sakārtošanas instrumentu, – situāciju komentē Dmitrijs Pavlovs. – Dažs reaģē, dažs nogaida, bet beigu beigās ar tiesu izpildītāju starpniecību mēs vienlīdz to darām. Daži investori uzskata, ka koka mājas vajag nojaukt, mēs domājam citādi. Šis tas tiešām vairs nav atjaunojams, bet visu nojaukt nebūtu prātīgi, jo tad zustu šā rajona šarms. Atliek vienīgi iespēju robežās veikt renovāciju. Austriešu arhitekts, kura izstrādātais Maskavas forštates labiekārtošanas projekts savulaik tika atzīts par labāko, piedāvāja risinājumu, kā koka mājās ierīkot modernas vannas istabas un tualetes.

Pļavnieki: dārbuznēmēji strīdas, birzs stāv kā stāvējusi

Pļavniekos, kur mājas ir samērā jaunas, būvētas astoņdesmitajos gados, bija nolemts sakopt bērzu birzi.

Dmitrijs Pavlovs, Austrumu izpilddirekcijas direktors

„Mēs ar Pilsētas attīstības departamentu ilgi strādājām, lai piesaistītu Eiropas naudu trim projektiem. Grandiozākais no tiem ir triju vēsturisku un, mūsaprāt, ļoti skaistu parku labiekārtošana. Runa ir par Grīziņkalnu, Ziedoņdārzu un Miera parku, kas atrodas blakus izpilddirekcijai”.

Savulaik teritorija abpus Saharova ielai tika iznomāta azerbaidžāņu biedrībai, kas solīja tur ierīkot daudz laba iedzīvotājiem, bet faktiski teritorija vasarās aizauga ar zāli un atkritumiem, bet ziemās bija tādā stāvoklī, ka gājēji naktī riskēja salauzt kaulus. Beigu beigās domes Īpašuma departaments birzi nodeva Austrumu izpilddirekcijai, tā nolēma to labiekārtot un sāka ar sabiedrisko apspriešanu.

Iedzīvotāji neskopojās ar priekšlikumiem, uzvirvoja pat gluži pretēji viedokļi. Bet dažiem likās, ka tur vispār neko nevajag mainīt, jo pastāigāties ar suni tādā mežonīgā vietā ir vienkāršāk – nav jāsatīra aiz saviem mīļumiem.

– Arī mēs piedāvājām iedzīvotājiem savu labiekārtošanas variantu, – stāsta izpilddirektors. – Vienojāmies par zelta vidusceļu. Vispirms kartām jāierīko celiņi un apgaismojums. Mēs no savas puses piedāvājām videonovērošanas tīklu, jo tur ir piedzīvoti huligānisma gadījumi.

Starp citu, videonovērošanas kameras jau uzstādītas daudzās Latgales priekšpilsētas sabiedriskajās vietās un labi kalpo iedzīvotāju drošībai.

Te nu Pļavnieku iedzīvotāji var pajautāt: kur tad palicis viss solītais? Pagaidām projekts ir tālu no beigām, bet pretenzijas par to nav adresējamas izpilddirekcijai. Tamlīdzīgas problēmas pavada jebkuru pasūtījumu, kas tiek īstenots par budžeta naudu. Saskaņā ar likumu izpildirekcijai jāizsludina konkurss par tiesībām labiekārtot bērzu birzi. Uzvarētājs tika noteikts grafiskā paredzētājā laikā, bet tad sākās skaidrošanās – zaudētāji nolēma apstrīdēt konkursa rezultātus. Pie tā arī pagaidām viss apstājies. Kamēr tas nokārtosies... Tomēr izpilddirektors cer, ka skolai piegulošajā birzī daļā darbi tiks veikti jau šogad, bet Saharova ielas otra puse paliks nākamajam gadam.

Iekškvartālu ceļi: svarīgi, kam pieder zeme

Laikam jau ne viens vien pilsētnieks kādreiz ir brīnījies, kāpēc kaimiņu pagalmā ierīkots rotāllaukums bērniem, bet viņējā nekā tamlīdzīga nav, un prātojis, vai viņa mājas piebraucamo ceļu kādreiz noasfaltēs, vai arī tur mūždien būs tās bedres, kurās mašina var iegāz-

ties līdz pašam vēderam. Īpaši bīstami ir braukt Pļavniekos.

– Rīgas dome katru gadu piešķir mums finansējumu trim labiekārtošanas programmām – iekškvartālu piebraucamajiem ceļiem, aktīvās atpūtas zonām un bērnu laukumiem, – skaidro Dmitrijs Pavlovs. – Piebraucamie ceļi visur jālabo. Ar kooperatīviem esam vienojušies izdevumus sadalīt 50 pret 50, un dažī veiksmitīgi piemēri jau ir. Diemžēl Pļavniekos daudzas daudzdzīvokļu mājas un ceļi ap tām atrodas uz privātas zemes, bet pašvaldībai saskaņā ar likumu nav tiesību ieguldīt naudu privātīpašumā.

Dmitrija Pavlova padoms ir reizē vienkāršs un sarežģīts: zem mājām atrodos zemes nomniekiem jāprasa, lai ceļus remontē īpašnieks. Ja māja ir namu pārvaldes pārvaldībā, jāsāk ar iesniegumu tai.

Plānā trīs parki, spīkeri un arhitektūras centrs

Viss iepriekš teiktais ir tikai daļa no plāniem, ko īsteno Austrumu izpildirekcija. Bet ir arī daudz grandiozākas ieceres.

– Mēs ar Pilsētas attīstības departamentu ilgi strādājām, lai piesaistītu Eiropas naudu trim projektiem. Grandiozākais no tiem ir triju vēsturisku un, mūsaprāt, ļoti skaistu parku labiekārtošana. Runa ir par Grīziņkalnu, Ziedoņdārzu un Miera parku, kas atrodas blakus izpildirekcijai, – skaidro mūsu sarunas biedrs. – Tur sāka konkursa procedūra, lai izraudzītos darbuzņēmēju, līdzekļi jau piešķirti.

Otrs liels un interesants projekts – sarkano spīkeru labiekārtošana Maskavas ielā tirgus rajonā. Trešais – koka arhitektūras centrs, ko plānojam gada beigās atvērt Krāsotāju ielā 12.

Mēs noskaidrojām, ka šajā adresē atrodas divas koka mājas. Viena no tām tiek restaurēta. Jebkurš līdzīga mājokļa īpašnieks varēs tur saņemt konsultāciju jebkurā ar koka arhitektūru saistītā jautājumā (piemēram, ar ko krāsot sienas, vai vajag saskaņot projektu, vai drīkst māju pārbūvēt, kādi materiāli jālieto utt.). Starp citu, Eiropā šobrīd ir tikai četri tādi centri.

Otra māja Krāsotāju ielā tiek atjaunota, jo tā cietusi ugunsgrēkā. Tur otrajā stāvā būs neliels muzejs: katrā no četriem vienistabas dzīvokļiem tiks atveidots konkrēta vēsturiska perioda iekārtojums.

Varbūt tas būs interesanti ne tikai ārvalstu viesiem, bet arī rīdziniekiem. Tā ka novēlēsīm Austrumu izpildirekcijas darbiniekiem veiksmitīgi īstenot šā gada ieceres. **K**

ERVINS STRAUPE: „MUMS IR MĒRKĪS, UN MĒS TO REALIZĒSIM”

Marina MATROŅINA

Pirms sešiem mēnešiem ar Rīgas domes lēmumu tika apvienotas galvaspilsētas 15 namu pārvaldes. Politikā apgalvoja, ka vienota apsaimniekošanas uzņēmuma izveides mērķis ir taupīt pilsētas un iedzīvotāju naudu. Jūlijā uzņēmumam Rīgas namu pārvaldnieks apritēja pusgads.

Seši mēneši ir pietiekami ilgs laiks, lai no pusotra desmita nelielu uzņēmumu izveidotu vienu. Mums solīja, ka jaunā namu pārvalde drīz vien darbosies efektīvāk un būs iedzīvotājiem izdevīgāka nekā vecās. Taču īpašas pārmaiņas apsaimniekošanas jomā pagaidām nav manāmas.

Iedzīvotāji joprojām sūdzas par namu pārvaldes darbinieku vienaldzību, par neveiktajiem remonta darbiem un māju finansiālā stāvokļa necaurspīdīgumu. Kas darīts, lai likvidētu šīs tradicionālās komunālās nelaiemes? Uzņēmuma Rīgas namu pārvaldnieks valdes priekšsēdētājs Ervins Straupe uz mūsu avizes lasītāju jautājumiem atbild ar preses sekretāra starniecību. Pēc viņa teiktā, labvēlīgas pārmaiņas vairs nav aiz kalniem, cilvēkiem tikai nedaudz jāpaciešas...

- Kādus galvenos uzdevumus RNP ir paveikusi darbības pirmajā pusgadā?

- Dibinot pašvaldības SIA Rīgas namu pārvaldnieks, tika izvirzīta virkne uzdevumu. Galvenais mērķis bija, apvienojot piecpadsmit namu pārvaldes, izveidot ekonomiski efektīvi strādājošu uzņēmumu. Pirmais uzdevums – samazināt apsaimniekošanas izdevumus. Otrais – paaugstināt pakalpojuma kvalitāti, nepaaugstinot maksu. Trešais – iespēju robežās, samazinot darbinieku skaitu, nodrošināt vienoti augstu apkalpošanas standartu visiem mūsu klientiem. Vēl jāmin ēku renovēšana, kas ir būtisks nosacījums mūsu klientu dzīves kvalitātes paaugstināšanai.

Par svarīgāko no iepriekšminētajiem uzskatu vienoti augstu apkalpošanas līmeni un dzīves vides uzlabošanu visiem mūsu uzņēmuma klientiem. Ikvienam uzņēmuma darbiniekam jebkurā vadības līmenī jāizprot tā vienkāršā patiesība, ka mūsu primārais uzdevums ir nodrošināt maksimāli plašu servisu ikvienam klientam maksimāli īsos termiņos.

Savukārt, runājot par apvienošanas ekonomiskajiem ieguvumiem, jau apvienošanas sākumposmā bija skaidrs, ka minēto uzdevumu veikšanai un ekonomiskā ieguvuma izjušanai būs nepieciešams ilgāks laiks par mēnesi, diviem un arī pusgadu. Turpinās darbs pie administratīvā aparāta samazināšanas, tiek pilnveidota centralizētā iepirkumu sistēma,

gatavojam ieviešanai vienoto klientu apkalpošanas sistēmu.

- Vai jau tagad ir izdevies optimizēt namu pārvaldes izdevumus?

- Izdevumu optimizēšanas programma vēl nav noslēgusies, jo nav pabeigta SIA Rīgas namu pārvaldnieks pilnvērtīga pārtapšana par vienotu un integrētu uzņēmumu. Mēs turpinām samazināt vidējā līmeņa vadītāju skaitu, paralēli iesaistoties jaunās programmās. Tā ir jau pieminētā ēku siltināšanas programma, kuru uzskatu par lielisku iespēju renovēt dzīvojamu fondu, īpaši, ņemot vērā Eiropas līdzfinansējumu. Lai nodrošinātu šīs programmas veiksmīgu realizāciju, esam izveidojuši Eiropas sturktūrfondu nodaļu.

Kā papildu avots līdzekļu ekonomijā jāmin efektīvāka iepirkumu programma – šobrīd iepirkumus veicam lielākos apjomos, nodrošinot zemāku cenu. Bez tam atsevišķās jomās efektīvāk izmantojam tehniskos resursus – kā vienotam uzņēmumam mums ir plašākas iespējas izmantot vienu iecirkņu tehniskos resursus arī citos iecirkņos.

„Izdevumu optimizēšanas programma vēl nav noslēgusies, jo nav pabeigta SIA Rīgas namu pārvaldnieks pilnvērtīga pārtapšana par vienotu un integrētu uzņēmumu. Mēs turpinām samazināt vidējā līmeņa vadītāju skaitu, paralēli iesaistoties jaunās programmās”.

- Kādas jaunas struktūras sākšanās vai tuvākajā laikā sāks darboties namu pārvaldē?

- Minēšu, manuprāt, būtiskākās. Jau pieminētā Eiropas sturktūrfondu nodaļa, kuras uzdevums ir nodrošināt līdzekļu piesaisti ēku siltināšanas projektiem, sniegt maksimāli plašu informāciju mūsu klientiem, tostarp organizējot māju iedzīvotāju sapulces, kā arī piesaistot banku līdzfinansējumu.

Nopietnākais izaicinājums tuvākajā laikā ir izveidot vienotu dispečerdienestu, kas mūsu klientiem nozīmē jebkura

Ervins Straupe, Rīgas namu pārvaldnieka valdes priekšsēdētājs

jautājuma ātru risinājumu, saņemot palīdzību pēc viena zvana. Dienests ne vien pieņems klientu zvanus, bet arī koordinēs uzņēmuma tehniskās palīdzības dienestu darbu.

- Vēl viens aktuāls jautājums: kā tiek risināta cauro jumtu problēma, par kuru jūs tā sūkstījāties pavasārī?

- Jumti tiešām ir viens no aktuālākajiem jautājumiem, un jāteic: ja jumts tek, mēs to remontējam neatkarīgi no sezonas. Pamatproblēma ir nevis jumti, kas tek, bet savu laiku

ki vēlas un ne visi spēj veikt šādus ieguldījumus. Protams, jumtu jautājums tiek risināts arī kompleksajā ēku renovācijas programmā, kas ietver jumta siltināšanu. Jāpiebilst, ka jumtu renovēšanas darbi tiek veikti dažādās mājās, arī tajās, kurām nav uzkrājumu, ja mājas iedzīvotāji piekrīt papildu izdevumiem.

- Kas tiek darīts, lai sākotu liftu saimniecību? Pēc mūsu rīcībā esošās informācijas, RNP pārstāvji nesēn esot apmeklējuši Mogiļovas liftu rūpnīcu Baltkrievijā.

- Tā ir taisnība, mūsu darbinieki maijā tiešām apmeklēja Mogiļovas liftu rūpnīcu. Mērķis ir pragmatisks – būt gataviem nosacīti X stundai liftu saimniecībā, jo liels skaits mūsu apsaimniekošanā esošo ēku ir celtas septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados. Šo ēku liftu resursi nav bezgalīgi. Notiek sarunas arī ar citiem liftu ražotājiem, jo apjomīga renovācija pārskatāmā nākotnē ir nenovēršama. Mēs gatavojamies šim brīdim, apkopojam informāciju, lai spētu nodrošināt ekonomiski maksimāli izdevīgāko un iespējami ilgmūžīgāko piedāvājumu mūsu klientiem.

- Kāda ir bijusi iedzīvotāju parādu dinamika un kas ir darīts, lai stimulētu un atvieglotu parādu samaksu?

- Apkures sezona tika noslēgta ar nepilnu 20 miljonu latu parādu. Vasaras mēnešos parasti nav novērojama pieaugoša parādu dinamika. Jaunākos rezultātus tuvākajā laikā analizēsim un salīdzināsim mēnešus ar un bez apkures. Protams, stabilizējoties valsts ekonomiskajam stāvoklim, palielinās klientu spēja norēķināties par pakalpojumiem, tomēr jāņem vērā, ka atsevišķu pakalpojumu tarifu pieaugums atstājis negatīvu

iespaidu uz maksāspēju. Te mēs varam runāt gan par energoresursu cenām, gan progresējošiem nekustamā īpašuma nodokļa apmēriem, gan pieaugošām nomas maksas likmēm. Nenoliedzami, kopējais parādu apjoms ir vērā ņemams, tomēr šobrīd ar katru parādnieku tiek strādāts individuāli, mēģinot vienoties par parāda dzēšanu bez tiesas, meklējot abpusēji izdevīgu parāda atmaksas grafiku.

- Kādi ir namu pārvaldes tuvākās nākotnes plāni?

- Mērķprogramma paredz vairākus pamatprincipus, kurus nepieciešams realizēt maksimāli īsā termiņā. Būtiskākais ir vienots dispečerdienests visam uzņēmumam, kur centralizēti tiek pieņemti visi klientu zvani un koordinēta mūsu dienestu darbība problēmas novēršanai. Tas mums palīdzētu gan saīsināt laiku, kurā spējam reaģēt un palīdzēt klientiem, gan efektīvāk izmantot cilvēku un materiālos resursus. Paralēli jāievieš vienots programnodrošinājums un uzskaites. Bez tam šajā burvīgajā vasaras laikā jāsāk domāt par jauno apkures sezonu, kas nozīmē vēl ciešāku darbu ar parādniekiem.

- Kāds jums personiski bijis lielākais izaicinājums šajā pusgadā?

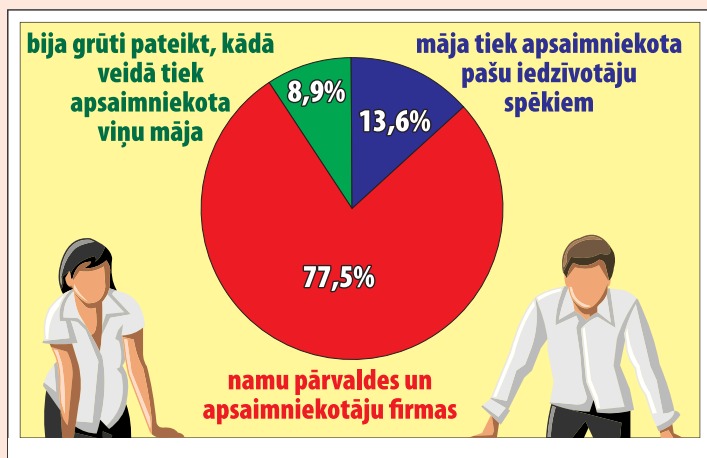
- Grūtākais laikam ir bijis pārliecināt kolektīvu, ka apvienošanās būs ieguvums gan darbiniekiem, gan klientiem. Tas nozīmē, ka ikvienam no mums jāpieņem arī atšķirīga, uz klientu vērsta domāšana. Vēl? Pārliecināt klientus, ka pēc visa, kas noticis namu apsaimniekošanas jomā līdz šim, mēs ar katru dienu strādāsim labāk un efektīvāk, paaugstinot apkalpošanas kvalitāti.

Mums ir mērķis, un mēs to realizēsim. **K**

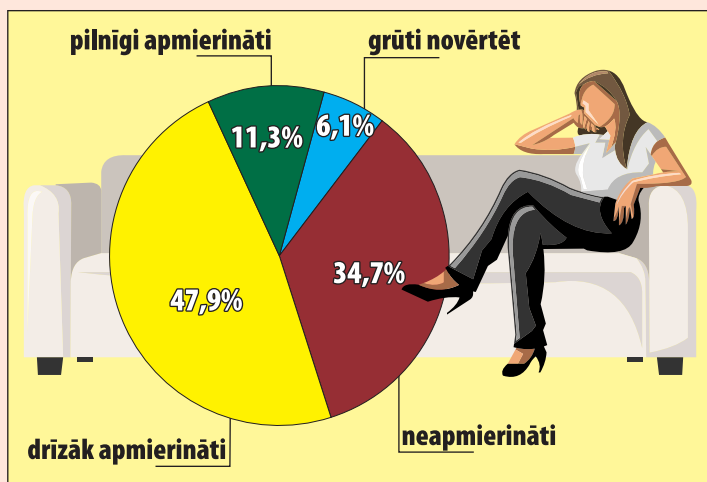
VAI RĪDZINIEKI IR APMIERINĀTI AR APSAIMNIEKOTĀJU DARBU?

Rīgā veikts plašs sabiedriskās domas pētījums jautājumā par mājokļu apsaimniekošanas kvalitāti. Dzīvokļu īpašniekus lūdza atbildēt, vai viņi ir apmierināti ar apsaimniekotāja darbu un kādas ir galvenās pretenzijas pret apsaimniekošanas uzņēmumiem. Rīdzinieki godīgi atbildēja, ka vēlētos, lai namu pārvaldes strādātu labāk. Tagad savs vārds sakāms pārvaldniekiem – viņiem jāņem vērā klientu vēlnes.

KAS APSAIMNIEKO MŪSU MĀJAS?

VAI IEDZĪVOTĀJI IR APMIERINĀTI AR APSAIMNIEKOTĀJU DARBU?

AR KO IR NEAPMIERINĀTI IEDZĪVOTĀJI?

Pēc tirgus un sabiedriskās domas pētījumu centra SKDS datiem

ASTATS VISU APRĒKINĀS

Latvijā izstrādāta datorprogramma, kas palīdz namu pārvaldēm un dzīvokļu īpašnieku biedrībām kārtot mājas grāmatvedību, sagatavot iedzīvotājiem rēķinus, uzskaitīt ūdens zudumus un veidot gada pārskatus.

Visi sākās ar mūsu lasītāju jautājumu. „Mēs savā mājā nodibinājām dzīvokļu īpašnieku biedrību un nolēmām mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu ņemt savās rokās. Visus ar pakalpojumu samaksu saistītos aprēķinus veicam paši, izmantojot Excel. Tāpat sagatavojam dzīvokļu rēķinus. Piedevām nākas kārtot arī grāmatvedības uzskaiti. Vai nevarat ieteikt uz mājas apsaimniekošanu orientētu labu datorprogrammu? Programmu, kas atvieglotu sabiedrības grāmatvedības kārtošānu un kuras apgušana neizmaksātu pārāk dārgi”.

Pēc lasītāju lūguma izpētījām vietējo programmu tirgu un atradām kompānijas *Astats* piedāvājumu – programmu, kas speciāli izstrādāta pēc Liepājas dzīvokļu īpašnieku biedrību lūguma.

– Mūsu kompānija jau kopš 1997. gada strādā samērā lētu grāmatvedības programmu nišā, – pastāstīja *Astats* vadītājs Sergejs Šuļins. – Šai laikā esam ieguvuši vairāk nekā 1500 klientu, kuri uzticas *Astats* programnodrošinājumam.

Pirms dažiem gadiem kāda galvenā grāmatvede, *Astats* pastāvīgā kliente, uzņēmās vairāku māju grāmatvedību Liepājā. Šīs mājas bija nošķīrušās no pašvaldības namu pārvaldes, un sākumā nebija viegli sakārtot norēķinus par komunālajiem pakalpojumiem. Sergejs Šuļins izstrādāja šim nolūkam ideāli piemērotu produktu.

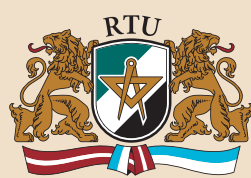
– Tagad *Astats* programmu jau lieto pusotra desmita māju, – stāsta

kompānijas vadītājs. – Tā ir pilnībā orientēta uz nama apsaimniekošanu, palīdz veikt komunālo pakalpojumu uzskaiti, sagatavot rēķinus iedzīvotājiem, kontrolēt ūdens patēriņa skaitītāju rādījumu starpību un tā tālāk. Veidojot programmu, ievērotas visas Latvijā spēkā esošo normatīvo aktu prasības.

Liepājai izstrādāto programmu bez grūtībām var pārņemt jebkura namu pārvalde vai dzīvokļu īpašnieku biedrība. Tā ir vienkārša un viegli adaptējama konkrētas mājas vajadzībām. Piemēram, ja daudzdzīvokļu mājā ir noteikta sava ūdens zudumu uzskaites vai siltuma korekcijas kārtība, Sergejs Šuļins ir gatavs pēc pasūtītāja lūguma izdarīt programmas individuālus grozījumus.

– Reizē ar visu iepriekš teikto mūsu programma veic mājas grāmatvedības uzskaiti un automātiski veido gada pārskatu, – piebilst kompānijas vadītājs.

Sīkāku informāciju par namu pārvaldēm un dzīvokļu īpašnieku biedrībām domāto namu apsaimniekošanas programmu var atrast internetā pēc adreses www.astats.lv. **K**

RĪGAS TEHNISKĀ UNIVERSITĀTE
INŽENIEREKONOMIKAS UN VADĪBAS FAKULTĀTE
 Būvuzņēmējdarbības un nekustamā īpašuma ekonomikas institūts

UZŅEM PRETENDENTUS

Valsts budžeta dotācijas finansētajās vietās un studijām par maksu
Vienīgajā maģistra profesionālajā studiju programmā Latvijā
„BŪVUZŅĒMĒJDARBĪBAS UN NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA VADĪŠANA”

Bakalaura studiju programmā

„NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PĀRVALDĪBA”

Specializācijas virzieni: nekustamā īpašuma apsaimniekošana un pārvaldīšana, nekustamā īpašuma darījumu starpniecības vadīšana, nekustamā īpašuma vērtēšana

un

Pirmā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmā

„NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PĀRVALDĪBA”

Namu pārvaldnieka kvalifikācijas iegūšanai

Sīkāka informācija pa tālr.:

+371 67089845, +371 67089360, +371 27896221, +371 29140766.

Fakss: +371 67089034. E-pasts: buni@rtu.lv; www.buni.rtu.lv

ZĀLE JŪSU – PLĀVĒJI MŪSU!

VEOLIA VIDES SERVISS SPECIĀLISTI SAKĀRTOS
JŪSU MĀJAS ZAĻO ZONU

Iļona MILLERE

Viens no svarīgākajiem darbiem vasarā ir zāles pļaušana mājai piegulošajā teritorijā. Parasti daudzdzīvokļu mājām šo pakalpojumu sniedz namu pārvalde. Bet dzīvokļu īpašnieku biedrībām un kooperatīvajām sabiedrībām ir izvēles iespēja: var algot sētnieku – zāles plāvēju, bet var arī mājas teritorijas aprūpi uzticēt specializētajiem uzņēmumiem.

Visā pasaulē pazīstamajai kompānijai *Veolia Environnement* jau vairākus gadus Latvijā ir sava pārstāvniecība. *Veolia vides serviss* piedāvā un apkārtnē teritoriju kopšanas pakalpojumus – atkritumu izvešanu, koplietošanas telpu sakopšanu, ziemā palīdz tikt galā ar sniegu, vasarā – ar zāli.

– Starp mūsu klientiem ir ne mazums dzīvokļu īpašnieku biedrību un kooperatīvo sabiedrību, kuras ņēmušas mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu savā ziņā, – stāsta uzņēmuma komercdirektors Mārtiņš Kokorevičs. – To uzdevumā mēs veicam visus iespējamus teritorijas kopšanas darbus.

Tādas mājas nemaksā saviem sētniekiem par zāles pļaušanas pakalpojumu un reizēm nepasūta arī mājai piegulošās teritorijas kopšanu. Pastrādājuši ar kalkulatoru, biedrību pārstāvji ir pārliecinājušies, ka izdevīgāk šo pakalpojumu pirkt no specializētajām firmām.

– Protams, reizēm mūsu pakalpojumi nemaksā lētāk kā sētnieka darbs, – atzīst Mārtiņš. – Viss ir atkarīgs no dzīvokļu skaita mājā un piegulošās teritorijas lieluma. Bet daļai iedzīvotāju šāds risinājums ir pat ļoti izdevīgs.

Veolia vides serviss brigādes darbs – zāles pļaušana un teritorijas uzkopšana (zaru, veco lapu un citu gružu savākšana un aizvešana) mājai izmaksās no 2 līdz 5 santīmiem par

VEOLIA
VIDES SERVISS

zaļās zonas kvadrātmetru. Papildus var pasūtīt pagalma labiekārtošanas darbus, piemēram, palūgt speciālistus izveidot kokiem vainagus un izzāģēt nokaltušos krūmus.

– Parasti viendzīvokļa privātmāju īpašnieki zāli pļauj reizi nedēļā, – stāsta *Veolia vides serviss* pārstāvis, – bet daudzstāvu nama pagalmu un zālienus vajag savest kārtībā ne retāk kā divas reizes mēnesī.

Iznāk, ka pavasarī un vasarā iedzīvotājiem nāksies plāvēju brigādi uzaicināt sešas septiņas reizes. Ja zaļās zonas platība ir 1000 kvadrātmetru, tas maksās 20–50 latu atkarībā no reljefa. Gada laikā māja par šo speciālistu pakalpojumiem iztērēs 150 līdz 300 latu. Vai tas ir izdevīgi? Liekas gan, ka jā, jo ļauj ietaupīt uz sētnieka pakalpojumu, zāles plāvējam vai trimmerim nepieciešamās degvielas rēķina, nav arī vajadzīgs iegādāties pašiem savu tehniku.

– Mēs garantējam kārtību pagalmā, – saka Mārtiņš Korotkevičs, – par ko priecāsies gan mājas iemītnieki, gan rajona administratīvā inspekcija, kuras pienākums ir raudzīties, lai iekškvartāli būtu tīri un sakopti.

Zāles pļaušanas un pagalma kopšanas pakalpojumu var pasūtīt gan daudzdzīvokļu mājas ar nelielu teritoriju, gan daudzstāvu namu iemītnieki, un *Veolia vides serviss* ar prieku visiem palīdzēs. Uzņēmuma devīze: „Mēs strādājam, lai jūs varētu dzīvot, strādāt un atpūsties tīrā vidē, vairāk laika veltot jums patīšām svarīgām lietām!”

Papildu informāciju par teritorijas uzkopšanu Rīgā iedzīvotāji var iegūt pa tālruni 22018490 vai uzņēmuma mājas lapā www.veolia-vs.lv. **K**

IZNOMĀ Lāčplēša iela 24, k. A
BIROJA TELPAS
CENTRĀ

IZDEVĪGAS CENAS

Tālrunis: 29720081
PIEJAMAS TELPAS NO 10 LĪDZ 200 KV.M.

Vācijas ražotāja
apkures radiatori
“KERMI”

25% atlaide
no veikala
cenas!

Projektēšana, piegāde, montāža, garantija

SIA SANREMS

Ūdens skaitītāju Siltumskaitītāju
Pārbaude – Nomaīņa – Uzstādīšana
Ūdens skaitītāju rādījumu starpības
izlīdzināšana

Tālrunis: 67612523, 67627695, 26327967
Kandavas iela 41a, Rīga

Akciju sabiedrība

**RĪGAS NAMU
APSAIMNIEKOTĀJS**

Apsaimniekojam mājas,
kurām ir biedrības
vai pilnvarotās personas!

Rīga, Lāčplēša iela 24, tālrunis 67893079, info@asrna.lv

SIA “Megapols”
Ātri un kvalitatīvi iznīcinam:

Deratizācija: peles, žurkas.

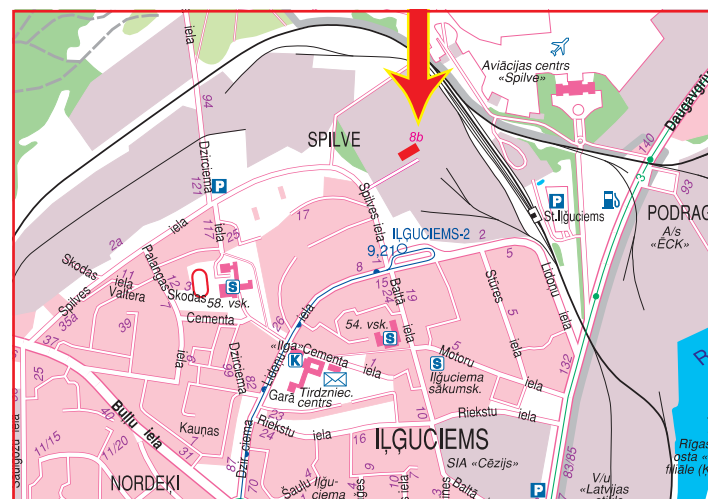
Dezinsekcija: lidojoši,
rāpojoši kukaiņi (mušas,
blusas, blaktis, prusaki).

Piedāvājam veikt vienreizējas
apstrādes vai slēgt gada līgumu.

Darbus veic pieredzējuši,
licenzēti speciālisti
klientam pieņemamā laikā.

Bezmaksas konsultācijas pa tālruni:

67326732, 67326733, 28221935

Atgādinām, ka kompānija *Veolia vides serviss* Rīgā atklāja atkritumu šķirošanas laukumu. Turp var vest vecas riepās, makulatūru, stiklu un plastmasu. Iedzīvotāji atkritumus var sašķirot un nodot pilnīgi par velti! *Veolia vides serviss* laukuma adrese: Rīga, Spilves iela 8b.

Rīgas apsaimniekotāju asociācijas
portāls

www.RigAA.lv

Viss par māju apsaimniekošanu!

Gaidam Jūsu jautājumus uz e-pastu info@rigaa.lv